

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

อมรศรี บุญรักษ์

TNI

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2560

THE STUDYING COMPARISON OF CORPORATE INFORMATION
AND THE MANAGERIAL ACCOUNTING'S UTILIZATION

Amornsri Boonrak

TNI

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program

in Japanese Business Administration

Graduate School

Thai-Nichi Institute of Technology

Academic Year 2017

หัวข้อสารนิพนธ์

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์
การบริหาร

โดย

อมรศรี บุญรักษา

สาขาวิชา

บริหารธุรกิจญี่ปุ่น

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. พิชิต สุขเจริญพงษ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ดร. ชนิษฐา ทรงจักรแก้ว)

..... กรรมการ

(ดร. เอิบ พงษ์ทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์)

อมรศรี บุญรักษ์ : การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร. อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์, 94 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรได้แก่ประเภทธุรกิจ รูปแบบการจดทะเบียน รูปแบบการลงทุน จำนวนพนักงาน กับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บรมสมมนาบัญชีที่สภาพัฒนาวิชาชีพ และ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จำนวน 480 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 84.21% มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 33.77% จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.43% ส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ ร้อยละ 42.11% ทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 71.27% ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์กรธุรกิจ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการร้อยละ 60.96% การจดทะเบียนส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบบริษัทจำกัดร้อยละ 76.97% การลงทุนส่วนใหญ่เป็นรูปแบบการลงทุนไทย 100% ร้อยละ 82.02% ธุรกิจส่วนใหญ่มีพนักงานน้อยกว่า 50 คน ร้อยละ 58.99%

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแต่ละด้านอยู่ในระดับสูง โดยมีการใช้งานในด้านการวางแผนสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.94 รองลงมาคือ ด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 3.94 ด้านการควบคุมและประเมินผลมีค่าเฉลี่ย 3.81 ด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ มีค่าเฉลี่ย 3.70

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่ารูปแบบการลงทุนได้แก่ ไทย 100%, ญี่ปุ่น 100%, ไทย-ญี่ปุ่น, อื่นๆ มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกันในด้านการควบคุมและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และจำนวนพนักงาน น้อยกว่า 50 คน, 51-200 คน และ 200 คนขึ้นไป มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกันในด้านการวางแผนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

AMORNSRI BOONRAK : THE STUDYING COMPARISON OF CORPORATE
INFORMATION AND THE MANAGERIAL ACCOUNTING'S UTILIZATION.
ADVISOR : DR. BOONYADA NASOMBOON, 94 PP.

The objective of this study was to compare the corporate information which consisted of the type of business, the type of registration, the investment model and the numbers of employees versus the managerial accounting's utilization of planning, organizing & directing, controlling & performance evaluating and decision making. The samples of this study will 480 participants who took the accounting course at Federation of Accounting Professions & Department of Business Development. The instrument of this study was the questionnaire. Statistics used for data analysis were Mean, Standard Deviation, Percentage and One-way ANOVA.

Most of the participants answering the questionnaires were female 84.21%, whose age between 31-40 years 33.77%, most of them were graduated in Bachelor's degree 59.43 %, they were managers or assistant managers 42.11%, working more than 10 years 71.27%, the most of businesses were the service businesses 60.96%, the majority of the registration pattern was the company limited 76.97%, the most of investments were 100% Thai investments 82.02 % , the most employees less than 50 employees 58.99%

The result of the study found that the samples used the managerial accounting's utilization at a high level. The highest level was the utilization in planning ($\bar{X}=3.94$), follow by the decision making ($\bar{X}=3.94$), Controlling & Performance Evaluating ($\bar{X}=3.81$) and Organizing & Directing ($\bar{X}=3.70$).

The results of the hypothesis testing also indicated that the investment model consisted of 100% Thai, 100% Japanese, Thai-Japanese and others. They were used the managerial accounting in controlling & performance evaluating with statistically significant difference at .05 level. Therefore, the numbers of employees which less than 50, 51-200 and over 200 employees used the managerial accounting were different in planning with the statistically significant difference at .05 level.

Graduate School
Field of Study Business Japanese
Academic Year 2017

Student's Signature.....
Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร โดยมีข้อมูลองค์กร ได้แก่ ประเภทธุรกิจ รูปแบบการจัดทะเบียน รูปแบบการลงทุน จำนวนพนักงาน กับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ งานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลสรุปสมมติฐานที่ได้ไปวางแผนผลักดันให้ธุรกิจใช้ประโยชน์จากการบัญชีบริหารเพื่อสร้างความสำเร็จแก่องค์กรต่อไป

การจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เนื่องจากความกรุณาของทางหน่วยงานของเอกชนและรัฐบาล ได้แก่สภาพัฒนาวิชาชีพนัญชี และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ผู้วิจัยเข้าแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างผู้เข้าอบรมสัมมนาบัญชี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. บุญญาดา นาสมบูรณ์ ที่กรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษา เสนอแนะและสอบทานงานวิจัยเพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยมีความเชื่อมั่นว่างานวิจัยฉบับนี้คงจะมีประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาในระดับหนึ่ง หากงานสารนิพนธ์ฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือเกิดข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยกราบขออภัยมา ณ ที่นี้และพร้อมรับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

อมรศรี บุญรักษ์

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูป	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม SMEs	9
ข้อมูลองค์กร	10
แนวคิดและทฤษฎีการบัญชีบริหาร	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	48
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์การธุรกิจ.....	51
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร....	52
ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	58
5 บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	67
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผลการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะงานวิจัย.....	74
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก	80
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	81
ภาคผนวก ข. เอกสารขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัย และผลแบบประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับค่านิยมของ องค์กรประกอบต่างๆ.....	87
ภาคผนวก ค. ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	90
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	94

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม.....	9
2 รูปแบบการจดทะเบียน	11
3 บทบาทของนักบัญชีบริหารกับบทบาทของผู้บริหาร	21
4 ความแตกต่างระหว่างการบัญชีการเงินและการบัญชีบริหาร.....	24
5 ประโยชน์ของเครื่องมือการบัญชีบริหาร	25
6 เปรียบเทียบความแตกต่างของการบัญชีบริหาร การบัญชีต้นทุนและการบัญชี งบประมาณ.....	32
7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี	48
8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	49
9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ	49
10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	49
11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน	50
12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน.....	50
13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	51
14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการจดทะเบียน.....	51
15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการลงทุน.....	52
16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงาน.....	52
17 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร	53
18 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน.....	53
19 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้าง และสั่งการ	55
20 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุม และประเมินผล.....	56
21 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ	57
22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชี บริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุม และประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน.....	59
23 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจดทะเบียนมีการใช้ประโยชน์ การบัญชีบริหารแตกต่างกัน	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน	62
25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร.....	63
26 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน	65
27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำนวนพนักงานกับการบัญชีบริหาร.....	66

สารบัญรูป

รูป		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2	วัฏจักรการบริหารจัดการ	16
3	ความแตกต่างระหว่างการบริหารการเงินและการบัญชีบริหาร.....	18
4	ความสัมพันธ์ของนักบัญชีการเงิน นักบัญชีบริหารและนักบัญชีต้นทุน.....	20
5	หน้าที่ของการบริหาร.....	21
6	การวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ.....	22
7	แผนผังแสดงการจำแนกต้นทุน	26
8	แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของงบประมาณ	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการส่งเสริม SMEs ฉบับที่ 4 (พ.ศ.2560-2564) กล่าวถึง (Small and Medium Enterprise) SMEs หรือชื่อเต็มๆ ว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความหลากหลายอย่างมากทั้งในด้านขนาดคือ ตั้งแต่ขนาดเล็กแบบร้านค้า เจ้าของคนเดียว ผู้ให้บริการ ผู้ส่งออก ไปจนถึงผู้ผลิตชิ้นส่วนให้กับบริษัทขนาดใหญ่ และด้านระดับการเติบโตของธุรกิจ รูปแบบการจัดตั้งกิจการตลอดจนระดับความรู้ของเจ้าของธุรกิจ ซึ่งทุกคนจะเกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ SMEs แทบจะตลอดเวลาไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สสว. สรุปสถิติผู้ประกอบการ SMEs ประจำปี 2559 มีจำนวน 3,004,679 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.70 ของจำนวนผู้ประกอบการทั้งหมดในประเทศไทยประกอบด้วยอุตสาหกรรมการผลิต การค้าส่ง ค้าปลีก และกิจการบริการ ทั้งนี้โครงสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมปี 2559 จะเป็นภาคเกษตรร้อยละ 8.30 และภาคกิจการทั่วไปร้อยละ 91.70 SMEs เกือบทั้งหมดเป็นธุรกิจขนาดเล็ก และส่วนใหญ่เป็นประเภทบุคคลธรรมดา

แผนการส่งเสริม SMEs ฉบับที่ 4 (2560-2564) รัฐบาลกล่าวถึงปัญหาของ SMEs ว่า สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ยังมีอุปสรรคอยู่มาก SMEs ขาดความรู้และความสามารถในการบริหารธุรกิจสมัยใหม่ขาดทักษะในการติดต่อเจรจาธุรกิจระดับสากล และไม่รู้เท่าทันสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้การประกอบธุรกิจไม่มีประสิทธิภาพไม่สามารถขยายตลาดการค้าหรือการลงทุน นำไปสู่การไม่สามารถแข่งขันได้ในที่สุด ดังนั้นแผนการส่งเสริม SMEs ฉบับที่ 4 ภาครัฐต้องเร่งยกระดับความสามารถให้ SMEs ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการทำธุรกิจ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบธุรกิจ การเสริมสร้างความสามารถในการค้าขายระหว่างประเทศ การส่งเสริมแนวคิดการทำธุรกิจที่มุ่งตอบสนองตลาดระดับโลก (Global Context) ซึ่ง SMEs ทุกกระดับ ไม่ว่าจะเป็น SMEs ที่มีศักยภาพ SMEs หรือการพัฒนา SMEs รุ่นใหม่ให้ก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการที่สร้างคุณค่าและมูลค่า (High Value Startup) เป็นที่รับทราบโดยทั่วกันว่าการสร้างให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเติบโตให้กับเศรษฐกิจในระยะยาว (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2560ก : ออนไลน์)

ในปัจจุบันธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของธุรกิจประเภทนี้ โดยให้การสนับสนุนในลักษณะต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

การประกอบธุรกิจ SMEs ให้ประสบความสำเร็จมีปัจจัยที่สนับสนุนหลายประการ แต่สิ่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักมองข้ามไป คือ การมีระบบข้อมูลทางการบัญชีที่ถูกต้องและมีการควบคุมระบบบัญชีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ข้อมูลทางการบัญชีเป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจ ข้อมูลทางการบัญชีจะช่วยผู้ประกอบการใช้ในการวางแผน ดำเนินงาน ตัดสินใจ และควบคุมการดำเนินงานไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลที่ผู้ประกอบการต้องการใช้ย่อมแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โดยธุรกิจ SMEs อาจไม่จำเป็นต้องมีระบบบัญชีที่ซับซ้อนเหมือนธุรกิจขนาดใหญ่ แต่ผู้ประกอบการก็ยังคงควรให้ความสำคัญกับระบบบัญชี โดยการจัดให้มีการจดบันทึกรายการค้าที่เกิดจากการประกอบธุรกิจในแต่ละวันลงในสมุดบัญชีอย่างเป็นระบบ เพื่อสามารถนำข้อมูลที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจไปจัดทำรายงานทางการเงิน เพื่อการบริหาร ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งในการตัดสินใจนอกจากนี้ สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ธุรกิจ SMEs ดำเนินไปได้ด้วยดี คือ การควบคุมทางการเงิน ซึ่งเริ่มตั้งแต่การวางแผน การจัดองค์กร ขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการจดบันทึกการรายการค้าที่น่าเชื่อถือ ตลอดจนการกำหนดวิธีการเพื่อให้มั่นใจว่าเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ได้รับการอนุมัติโดยผู้บริหารเพื่อให้ผู้ประกอบการและพนักงานระดับปฏิบัติเกิดความมั่นใจว่าการทำงาน จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของธุรกิจ แนวคิดพื้นฐานของการควบคุมทางการเงินทำให้เกิดลักษณะพื้นฐานในการควบคุมดังนี้ การมอบหมายหน้าที่ให้พนักงานแต่ละคนให้ชัดเจน และต้องให้พนักงานเข้าใจในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ถ้าเป็นไปได้ กิจกรรมจะต้องจัดให้มีการแบ่งแยกหน้าที่ลักษณะงานที่สำคัญบางอย่าง (นรี เหมมันต์. 2560 : ออนไลน์)

การบัญชีบริหารเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการช่วยในการวางแผนควบคุมและตัดสินใจ ซึ่งทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ธุรกิจต่างๆได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาแนวทางและวิธีปฏิบัติทางบัญชีเพื่อให้เป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการสนับสนุนให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความสำเร็จของการปฏิบัติทางบัญชีบริหารจึงกลายเป็นผลลัพธ์จากการที่ธุรกิจดำเนินกิจการทางบัญชีเป็นอย่างดีหรือใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ (สุธีรา ทิพย์วิวัฒน์พจนนา. 2555)

จากแผนการส่งเสริม SMEs และแนวคิดการบัญชีบริหารข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรได้แก่ประเภทธุรกิจ รูปแบบการจัดระเบียบ รูปแบบการลงทุนและจำนวนพนักงานกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ และนำผลการวิจัยทางสถิติที่ได้เป็นแนวทางแก่ผู้ประกอบการ SMEs เพื่อบริหารองค์กรให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

เปรียบเทียบข้อมูลองค์กรแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

1. ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
2. รูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
3. รูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
4. จำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจของแต่ละประเภทธุรกิจ
2. เพื่อนำผลที่ได้ไปวางแผนผลักดันให้ธุรกิจใช้ประโยชน์จากการบัญชีบริหารเพื่อสร้างความสำเร็จต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร โดยสอบถามระดับแนวความคิดเห็นการนำการบัญชีบริหารไปใช้ประโยชน์ ได้แก่ การวางแผน การโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจในองค์กร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย (Variables)

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ข้อมูลองค์กร ประกอบด้วย

1.1 ประเภทธุรกิจ (Type of Business)

1.2 รูปแบบการจดทะเบียน (Business's Registration)

1.3 รูปแบบการลงทุน (Business Investment)

1.4 จำนวนพนักงาน (Employees)

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) การบัญชีบริหาร ประกอบด้วย

2.1 การวางแผน (Planning)

2.2 การจัดโครงสร้างและสั่งการ (Operating & Directing)

2.3 การควบคุมและประเมินผล (Controlling and Performance Evaluating)

2.4 การตัดสินใจ (Decision Making)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าอบรมสัมมนาบัญชีที่ทางสภาวิชาชีพบัญชี และ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ จัดขึ้น ดังนี้

1. หลักสูตรหลักการบัญชีเกี่ยวกับรายได้สำหรับ SMEs วันที่ 2 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน

2. หลักสูตรภาพรวมมาตรฐานการรายงานทางการเงินรุ่นที่ 4/60 วันที่ 4 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน

3. โครงการอบรมหลักสูตร “ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ครั้งที่ 5/2561” เรื่องกาวทันมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ SMEs วันที่ 12 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน

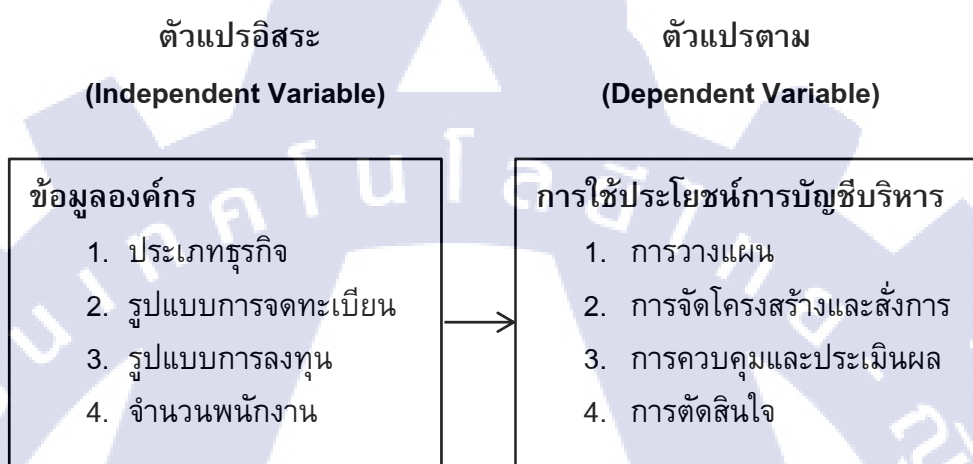
จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 990 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 480 คน กลุ่มตัวอย่างคือผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี จำนวน 456 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือน มกราคม พ.ศ. 2561

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **องค์กร (Organization)** หมายถึง กลุ่มคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปทำงานร่วมกันโดยมีการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนและมีจุดหมายร่วมกันคือการทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์

2. **วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises)** หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยวิสาหกิจ (Enterprises) ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ กิจการการผลิต กิจการบริการ และกิจการการค้า

3. ประเภทธุรกิจ

3.1 **กิจการผลิตสินค้า (Manufacture)** หมายถึง การเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ รวมถึงการแปรรูปผลผลิตการเกษตรที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรมการผลิตและการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรม

3.2 **กิจการบริการ (Service)** หมายถึง การดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการและให้ความสะดวกสบายแก่ผู้บริโภค ได้แก่ กิจการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรม และห้องพัก การภัตตาคาร การขายอาหาร การขายเครื่องมือของภัตตาคารและร้านอาหาร การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยว เป็นต้น

3.3 **กิจการค้าส่ง (Wholesale)** หมายถึง กิจการขายสินค้าและบริการให้กับผู้ซื้อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการขายต่อหรือซื้อไปใช้ในการประกอบธุรกิจไม่ได้ซื้อไปเพื่อการอุปโภคบริโภค แต่จะซื้อไปเพื่อการขาย

3.4 **กิจการค้าปลีก (Retail)** หมายถึง การขายสินค้าให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้ส่วนตัวและไม่ใช่เป็นการใช้เพื่อธุรกิจ

4. รูปแบบการจัดทะเบียน

4.1 **บุคคลธรรมดา** คือ บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4.2 **คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล** คือ การร่วมกันของบุคคล 2 คนขึ้นไปโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ

4.3 **ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล** คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ

4.4 **ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล** คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันโดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4.5 **ห้างหุ้นส่วนจำกัด** คือ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันหุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดและไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4.6 **บริษัทจำกัด** คือ บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการผู้ถือหุ้นรับผิดในหนี้ต่าง ๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุนและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

4.7 **วิสาหกิจชุมชน** คือ กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการหรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพันมีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าวเพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน

5. รูปแบบการลงทุน

5.1 **การรวมกิจการ** คือ การที่กิจการที่มารวมกันโอนสิทธิ์ทรัพย์สินไปให้กิจการใหม่ โดยกิจการที่มารวมกันเลิกกิจการไป

5.2 **กิจการร่วมค้า** คือ การที่ธุรกิจตั้งแต่ธุรกิจ 2 ธุรกิจขึ้นไปทำสัญญาที่จะร่วมลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจร่วมกันในทางการค้าหรือหาทำไร โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันอย่างชัดเจนเมื่อกิจการร่วมค้าสำเร็จลุล่วงแล้วการร่วมค้าถือว่ายุติลง

5.3 ธุรกิจคนต่างด้าว คือ การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะ ดังนี้

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - (ก) นิติบุคคล ถือมีหุ้นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย และ/หรือ ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
 - (ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

6. จำนวนพนักงาน

6.1 จำนวนพนักงานของกิจการผลิต

วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน

6.2 จำนวนพนักงานของกิจการบริการ

วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน

6.3 จำนวนพนักงานกิจการค้าปลีก

วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 30 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 15 คน

6.4 จำนวนพนักงานกิจการค้าส่ง

วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 50 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 25 คน

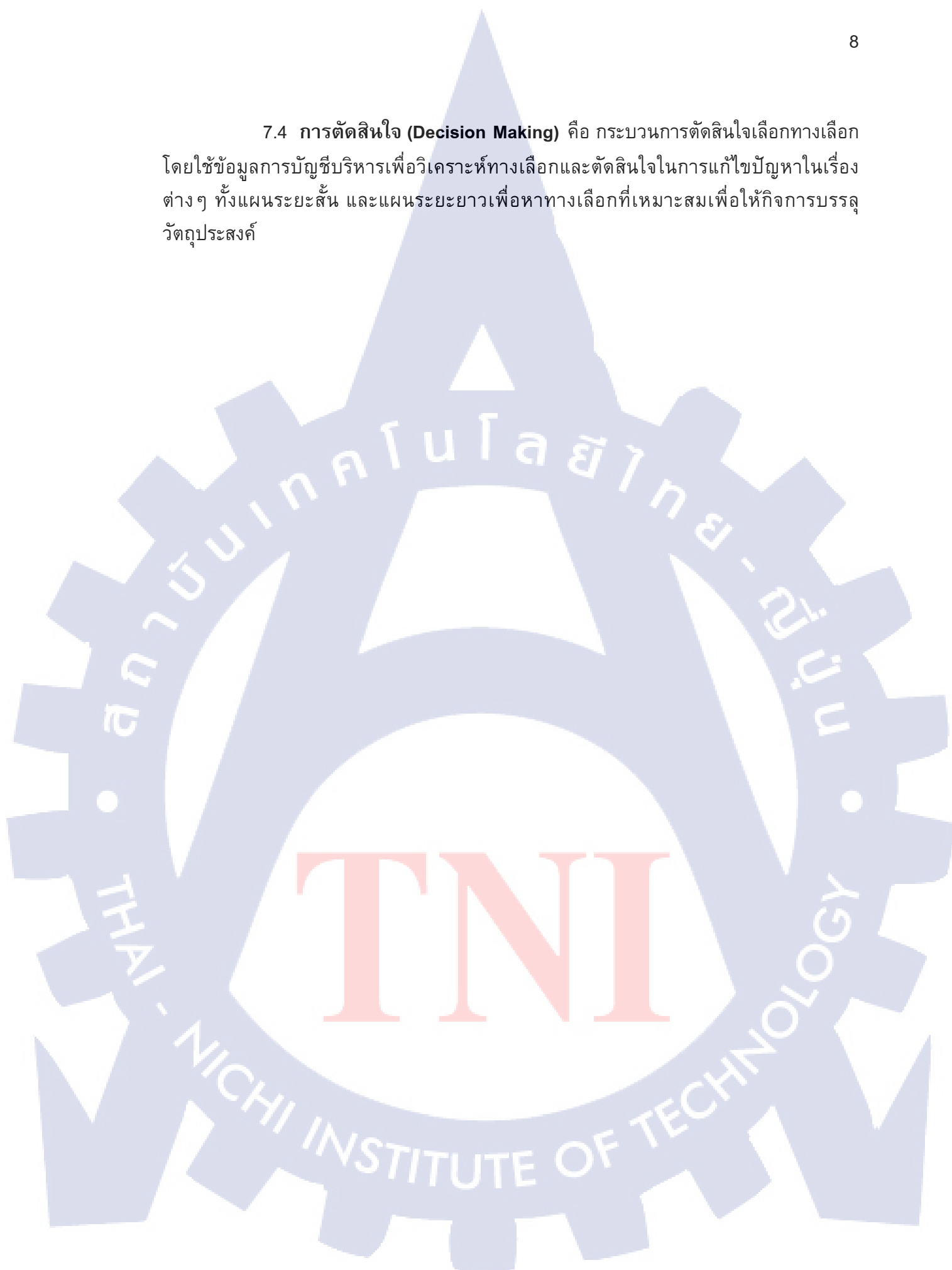
7. การบัญชีบริหาร (**Managerial Accounting**) หรือ การบัญชีเพื่อการจัดการ (**Management Accounting**) คือ การวัดมูลค่า การสะสม การวิเคราะห์ การจัดทำ การแปลความ และการติดต่อสื่อสารข้อมูลทางการเงินและไม่ใช้ทางการเงิน ซึ่งใช้โดยผู้บริหารเพื่อวางแผน ประเมินผล และควบคุมภายในองค์กร และเพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้และเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม

7.1 การวางแผน (**Planning**) คือ กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร เป้าหมายในอนาคตและทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ เพื่อช่วยในการตรวจสอบและการจัดการกับความลดความเสี่ยงทั้งในระยะสั้นระยะยาว เพื่อกำหนดเป้าหมาย วางแผนช่วยในการตรวจสอบและการจัดการกับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น

7.2 การจัดโครงสร้างและสั่งการ (**Organizing and Directing**) คือ กระบวนการที่ผู้บริหารวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงาน ด้วยการกำหนด อำนาจ หน้าที่และความรับผิดชอบ โดยจัดบุคลากรให้เหมาะสม

7.3 การควบคุมและประเมินผล (**Controlling and Performance Evaluating**) คือการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงที่เกิดแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้โดยมีจุดประสงค์ในการทำให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

7.4 การตัดสินใจ (Decision Making) คือ กระบวนการตัดสินใจเลือกทางเลือก โดยใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกและตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาในเรื่องต่างๆ ทั้งแผนระยะสั้น และแผนระยะยาวเพื่อหาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อให้กิจการบรรลุวัตถุประสงค์

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

“การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร” ผู้ศึกษาได้รวบรวม และสรุปแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม SMEs
2. ข้อมูลองค์กร
3. แนวคิดและทฤษฎีการบัญชีบริหาร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม SMEs

ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม SMEs

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. 2543 Small and Medium Enterprise (SMEs) คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วยการผลิต การค้า การบริการ

ตามกฎหมายกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดลักษณะ SMEs ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543 ได้กำหนดลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ตารางที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

รายการ	มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ ถาวรขนาดเล็ก	จำนวน พนักงาน	มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ ถาวรขนาดกลาง	จำนวน พนักงาน
การผลิต	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	50	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	200
การบริการ	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	50	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	200
การค้าส่ง	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	25	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	50
การค้าปลีก	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	15	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	30

สำหรับกรมสรรพากร ประมวลรัษฎากรไม่ได้มีคำนิยามวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แต่มีการกำหนดกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 ลักษณะตามกฎหมายกระทรวงอุตสาหกรรม ครอบคลุมผู้ประกอบการในทุกกลุ่มธุรกิจ ได้แก่ธุรกิจขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ หน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศไทย ซึ่งการกำหนดการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) ไม่เกินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความสำคัญของ SMEs

1. สร้างงานให้เกิดแก่คนในชุมชน
2. ผลิตสินค้า สร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้า
3. ผลิตสินค้าและส่งออกแก่ต่างประเทศ
4. ช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ โดยการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าจากต่างประเทศ
5. เป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุน และสร้างเสริมประสบการณ์
6. ช่วยเชื่อมโยงกับกิจกรรมขนาดใหญ่ และภาคการผลิตอื่น ๆ เช่น ภาคเกษตรกรรม
7. เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือแก่ผู้ใช้แรงงาน

ปัญหาและข้อจำกัดของ SMEs

1. ขาดความรู้ทางด้านตลาด SMEs การจัดหาและด้านการตลาด
2. ขาดแคลนเงินทุนในการหมุนเวียน หรือขยายการลงทุน เนื่องจากการขาดการจัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบ ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงิน ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมในระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง
3. ขาดแรงงานในการผลิตสินค้า อัตราการออกจากงานสูง
4. ขาดเทคโนโลยีการผลิต จึงทำให้ขาดการพัฒนารูปแบบ ผลิตภัณฑ์ตลอดจน การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี
5. ขาดความรู้ด้านการบริหาร การจัดการองค์กร
6. การไม่สามารถเข้าถึงมาตรการส่งเสริมของรัฐ SMEs
7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์การภาครัฐ และเอกชนการส่งเสริมพัฒนา SMEs
8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่างๆ

ข้อมูลองค์กร

1. ประเภทธุรกิจ

1.1 กิจการผลิตสินค้า (Manufacture) หมายถึง การเปลี่ยนรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ด้วยเครื่องจักรกล หรือเคมีภัณฑ์ รวมถึงการแปรรูปผลิตผลการเกษตรที่มีลักษณะเป็นการอุตสาหกรรมการผลิตและการผลิตที่เป็นการประกอบอุตสาหกรรม

1.2 กิจการบริการ (Service) หมายถึง การดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการ และให้ความสะดวกสบายแก่ผู้บริโภค ได้แก่ กิจการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ การโรงแรม และหอพัก ภัตตาคาร การขายอาหาร การซ่อมแซมทุกชนิด และการท่องเที่ยว เป็นต้น

1.3 กิจการค้าส่ง (Wholesale) หมายถึง กิจการขายสินค้าและบริการให้กับผู้ซื้อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการขายต่อหรือซื้อไปใช้ในการประกอบธุรกิจไม่ได้ซื้อไปเพื่อการอุปโภคบริโภค แต่จะซื้อไปเพื่อขาย

1.4 กิจการค้าปลีก (Retail) หมายถึง การขายสินค้าให้กับผู้บริโภคคนสุดท้าย มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้ส่วนตัวและไม่ใช่เป็นการใช้เพื่อธุรกิจ

2. รูปแบบการจัดทะเบียน

ตารางที่ 2 รูปแบบการจัดทะเบียน

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
1.	บุคคลธรรมดา	บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
2.	คณะบุคคลที่มีนิติบุคคล	การร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ
3.	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีชนิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ
4.	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันโดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียน เป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
5.	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันหุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดและไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
6.	บริษัทจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นรับผิดในหนี้ต่างๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุนและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตารางที่ 2 รูปแบบการจัดทะเบียน (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
7.	วิสาหกิจชุมชน	กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการ หรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพันมีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าวเพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน โดยมีการยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนชุมชน 2548 กับกรมส่งเสริมการเกษตร

กฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545

3. รูปแบบการลงทุน

3.1 การรวมกิจการ คือ การที่กิจการที่มารวมกันโอนสินทรัพย์สิทธิไปให้กิจการใหม่โดยกิจการที่มารวมกันเลิกกิจการไป

การรวมธุรกิจโดยการซื้อหุ้นทุน (Business Combination) หมายถึง การที่บริษัทหนึ่งเข้าไปซื้อหุ้นทุนที่มีสิทธิออกเสียง (หุ้นสามัญ) ในอีกบริษัทหนึ่งโดยทางตรงและทางอ้อมเพื่อให้มีสิทธิควบคุมการบริหารงานในบริษัทนั้นเสมือนหนึ่งเป็นบริษัทเดียวกัน โดยเรียกบริษัทผู้ซื้อหุ้นเพื่อให้มีสิทธิควบคุมในบริษัทอื่นว่า บริษัทใหญ่ (Parent Company) บริษัทที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันมีความหมายเท่ากับ “บริษัทลูก”

บริษัทต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันในฐานะบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ซึ่งเรียกว่า บริษัทในเครือ (Affiliated Company) หุ้นทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ของบริษัทย่อยที่บริษัทใหญ่ถืออยู่ เรียกว่า Controlling Interest หุ้นของบริษัทย่อยที่เหลืออยู่ซึ่งถูกถือโดยผู้ถือหุ้นอื่นที่ไม่ใช่บริษัทใหญ่ เรียกว่า ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย (Minority Interest)

การควบคุม หมายถึง อำนาจในการกำหนดนโยบายทางการเงินและการดำเนินงานของกิจการที่ลงทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์จากกิจกรรมต่างๆ ของกิจการนั้น หากบริษัทใหญ่มีสิทธิออกเสียงทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมเกินกว่ากึ่งหนึ่ง หรือเกินกว่าร้อยละ 50 ในบริษัทอื่น มาตรฐานการบัญชีให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริษัทใหญ่มีอำนาจควบคุมบริษัทนั้น

บริษัทที่อยู่ภายใต้การควบคุมของบริษัทอื่นซึ่งเป็นบริษัทใหญ่เรียกว่าบริษัทย่อย (Subsidiary Company) ถ้าบริษัทที่ถูกผู้อื่นถือหุ้นเกินกว่า 50% จะถูกเรียกว่า บริษัทย่อย (บริษัทย่อย คือบริษัทที่บริษัทแม่มีอำนาจควบคุม) บริษัทที่ถูกผู้อื่นถือหุ้นตั้งแต่ 20% แต่ไม่เกิน

50% จะเรียกบริษัทที่ถูกถือหุ้นว่า บริษัทร่วม (บริษัทร่วม คือบริษัทที่มีส่วนเข้าไปลงทุนด้วย แต่ไม่มีอำนาจควบคุม)

3.2 กิจการร่วมค้า

การร่วมค้า หมายถึง การที่บุคคลหรือกิจการตั้งแต่สองคนหรือสองกิจการขึ้นไป ทำการประกอบกิจการค้าร่วมกัน โดยจะต้องมีข้อตกลงในสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยว่าผู้ร่วมค้าทุกคนจะต้องมีสิทธิ์หรือส่วนร่วมในการควบคุมการร่วมค้าด้วยกันในการกำหนดนโยบายทางการเงินและการดำเนินงานของกิจการที่ร่วมค้าร่วมกันเพื่อให้ได้รับประโยชน์ของกิจกรรมต่างๆ ของธุรกิจนั้น การร่วมค้าอาจจะเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าหรือการประกอบกิจการโครงการใดโครงการหนึ่งโดยเฉพาะ เมื่อกิจการร่วมค้าสำเร็จลุล่วงแล้วการร่วมค้าถือว่ายุติลง

3.3 ธุรกิจคนต่างด้าว

กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ ได้ให้คำจำกัดความของผู้ประกอบธุรกิจ คนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ดังนี้

ธุรกิจคนต่างด้าวมีลักษณะ ดังนี้

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) นิติบุคคล ถือมีหุ้นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย และ/หรือ ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

บัญชีท้าย พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

บัญชีที่ 1 ธุรกิจที่ไม่อนุญาต ให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจด้วยเหตุผลพิเศษ

บัญชีที่ 2 ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศหรือมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี หัตถกรรมพื้นบ้านหรือทรัพยากรและ

สิ่งแวดล้อม

บัญชีที่ 3 ธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแบ่งปัน

4. จำนวนพนักงาน

การจำแนกประเภทของ SMEs โดยใช้เกณฑ์จากจำนวนการจ้างงาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

- 1) การผลิต : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน
- 2) การบริการ : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 200 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน

3) การค้า

3.1 คำสั่ง : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 50 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 50 คน

3.2 คำปลีก : วิสาหกิจขนาดกลางไม่เกิน 30 คน วิสาหกิจขนาดเล็กไม่เกิน 15 คน

แนวคิดและทฤษฎีการบริหาร

การบริหาร (Managerial Accounting)

สมบัติ บุญประพจน์ (2557) การบัญชีเพื่อการจัดการ ผู้บริหารมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) คือ กำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ เป้าหมายในอนาคต และทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องวิเคราะห์ถึงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการวางแผนงานเชิงกลยุทธ์ที่จะทำให้กิจการบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2. การจัดโครงสร้างและสั่งการ (Organizing and Directing) คือ กระบวนการที่ผู้บริหารวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงาน ด้วยการกำหนด อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ โดยจัดบุคลากรให้เหมาะสม

3. การควบคุมและประเมินผล (Controlling and Performance Evaluating) คือ ผลการดำเนินการจริงจะถูกรวบรวมและรายงานมายังผู้บริหาร เพื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจริงที่เกิดขึ้นกับแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ถ้าแตกต่างจากแผนที่กำหนดไว้ก็จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแผนที่กำหนด วิธีที่นิยมคือวิธีงบประมาณเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรมที่ช่วยผู้บริหารเกิดความมั่นใจในผลการดำเนิน และมีประสิทธิภาพในเรื่องการควบคุมต้นทุน คุณภาพของสินค้าและบริการ รวมถึงเวลาที่เหมาะสม

4. การตัดสินใจ (Decision Making) คือ กระบวนการตัดสินใจเลือกทางเลือกโดยใช้ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ทางเลือกและตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาในเรื่องต่างๆ ทั้งแผนระยะสั้นและแผนระยะยาวเพื่อหาทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อให้กิจการบรรลุวัตถุประสงค์

เบญจมาศ อภิสิทธิ์วิทยุ; และคณะ (2555 : 16-19) โดยส่วนใหญ่แล้วในองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก หรือขนาดใหญ่จะต้องมีการแบ่งหน่วยงาน หรือแผนกย่อยภายในองค์กร เพื่อให้ทราบถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ แต่ละฝ่ายจะต้องปฏิบัติหรือวางแผนทางในการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งโครงสร้างเพื่อแบ่งออกเป็นหน่วยงานหรือแผนกต่างๆ นี้เราเรียกว่า ผังองค์กร (Organization Chart) นอกจากมีการแบ่งหน่วยงานภายในองค์กรแล้ว จะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย หรือ วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินธุรกิจซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ และกิจกรรมการปฏิบัติงานการกำหนดเป้าหมายและโครงสร้างขององค์กรทำให้สามารถจำแนกบทบาทในการดำเนินงานของหน่วยงานย่อยๆ ภายในองค์กรได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. อำนาจหน้าที่หลัก

อำนาจหน้าที่หลักเป็นหน่วยงานที่มีบทบาท และความรับผิดชอบโดยตรงกับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเป้าหมายหลักของธุรกิจที่ได้กำหนดไว้ เช่นเป้าหมายหลักของการทำกำไร ดังนั้นอำนาจหน้าที่หลักที่มีต่อพันธกิจนี้คือความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานฝ่ายผลิตและฝ่ายขาย ภารกิจหลักของนโยบายการปฏิบัติงานในหน่วยงานดังกล่าวนี้จะเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงให้สามารถบรรลุเป้าหมายหลักขององค์กรได้

2. อำนาจหน้าที่สนับสนุน

อำนาจหน้าที่สนับสนุน คือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนด้านข้อมูล หรือการบริการต่างๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้มีการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เป็นอำนาจหน้าที่หลักให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ฝ่ายบุคคลคัดเลือกพนักงานที่มีความรู้ความสามารถให้ทำงานในด้านฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย รวมถึงฝ่ายอื่นๆ เพื่อให้ทำงานตามความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ

วัฏจักรการบัญชีบริหารจัดการข้อมูลการบัญชีเพื่อการจัดการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นแนวทางและเครื่องมือการควบคุมการดำเนินงานของกิจกรรมต่างๆ ภายในองค์กรให้เป็นไปตามเป้าหมายหลักที่ได้กำหนดไว้ จำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การวางแผน (Planning)

ผู้บริหารจำเป็นต้องมีการวางแผนการดำเนินงานในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมด้านการผลิต การขาย การเงินและกิจกรรมอื่นๆ เพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และ นโยบายขององค์กรที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าทั้งนี้ผู้บริหารจะกำหนดแผนงานทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาวซึ่งเรียกว่าแผนกลยุทธ์ (Strategic Plan) ในการกำหนดและการพัฒนาแผนกลยุทธ์นั้นจะต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดแผนงาน เช่น กลยุทธ์ของคู่แข่ง การส่งเสริมนโยบายของภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เป็นต้น

2. การบริหารการปฏิบัติงาน (Executing)

การวางแผนการดำเนินงานแต่เพียงอย่างเดียวไม่ใช่สิ่งที่จะรับประกันถึงผลสำเร็จที่น่าพอใจในการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องดำเนินการบริหารการปฏิบัติงานโดยการสั่งการ การกำหนดวิธีการ การแนะนำ การมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางของการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสอดคล้องตามแผนกลยุทธ์ที่ได้กำหนดไว้

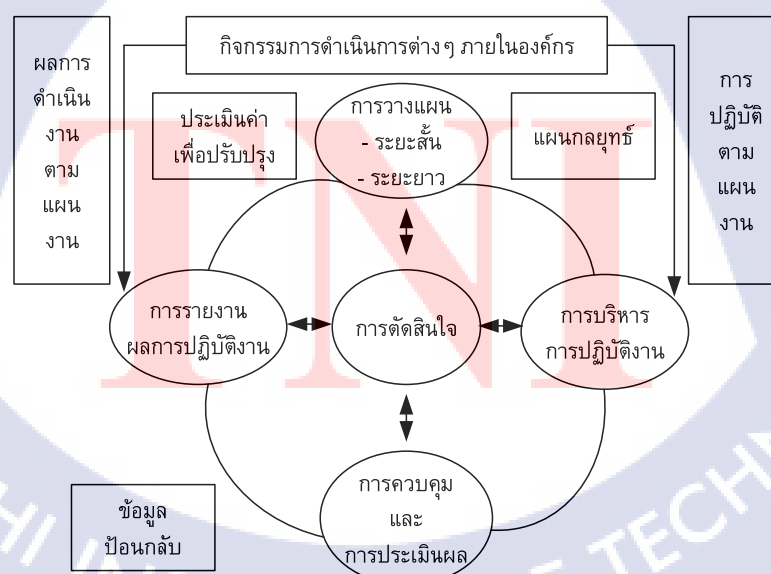
3. การควบคุม (Controlling)

เมื่อผู้บริหารกำหนดแผนงานและแนวทางการปฏิบัติงานแก่พนักงานแล้ว พนักงานจะต้องปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ และผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารจะต้องทำการเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับแผนการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้ ถ้ามีความแตกต่างเกิดขึ้นจะต้องสามารถทำการวิเคราะห์เพื่ออธิบายถึงสาเหตุของความแตกต่างที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้การควบคุม การตรวจสอบเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารมีโอกาสได้ทบทวนแผนงานต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย

4. การรายงาน (Reporting)

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การรายงานให้ทราบถึงผลการบริหารจัดการสำหรับช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ให้แก่บุคคลที่มีความสนใจและต้องการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้เพื่อประกอบการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลภายนอก หรือ บุคคลภายในองค์กร

วัฏจักรของการบริหารที่จะเกิดขึ้นในทุกกิจกรรม คือ กิจกรรมการตัดสินใจ (Decision) ที่จะเลือกแนวทางในการวางแผนงาน การกำหนดวิธีการปฏิบัติงาน การมอบหมาย การสั่งการ การควบคุม การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมถึงการรายงานว่าควรจะมีรูปแบบและรวบรวมลักษณะใดจึงจะทำให้องค์กร และบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อได้รับประโยชน์สูงสุดร่วมกัน

รูปที่ 2 วัฏจักรการบริหารจัดการ

ดวงมณี โกมารทัต; และคณะ (2547 : 1-5) การบัญชีบริหาร กล่าวถึง การบริหารธุรกิจ และความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร และบุคลากรที่มีหน้าที่ในการจัดการก็คือผู้บริหารระดับต่างๆ ซึ่งต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการวางแผน (Planning) จัดหาทรัพยากร (Organizing Resources) สั่งการ (Directing) และควบคุมการดำเนินงาน (Controlling Operations)

นิยามเกี่ยวกับการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ มีดังนี้

การวางแผน คือ การกำหนดทางเลือกต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมายวัตถุประสงค์ในองค์กร แล้วเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ปกติการกำหนดแผนงานขององค์กรจะอยู่ในรูปของงบประมาณ (Budget)

การสั่งการและการจูงใจ เพื่อให้งานเป็นไปอย่างราบรื่น การมอบหมายงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา การตัดสินใจโต้แย้งต่างๆ การให้คำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และการตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่มีผลกระทบต่อลูกค้าและพนักงาน เนื่องจากลักษณะงานในส่วนนี้เกิดขึ้นเป็นประจำวัน ดังนั้นลักษณะของข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่ใช้จึงเป็นแบบการตัดสินใจวันต่อวัน

การควบคุมเป็นการติดตามผลของการใช้แผนงาน เพื่อให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติงานจริงตามแผนที่กำหนดไว้ สิ่งที่สำคัญสำหรับการควบคุมคือ ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพราะเป็นสัญญาณให้ทราบว่าหน่วยงานใดขององค์กรที่ปฏิบัติได้ตามแผนและหน่วยงานใดไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนงาน ในองค์กรขนาดใหญ่ซึ่งมีการดำเนินงานซับซ้อนจะมีการจัดทำรายงานข้อมูลย้อนกลับหลายรูปแบบ และหนึ่งในรายงานเหล่านี้ก็คือรายงานประเมินผลการปฏิบัติงาน (Performance Report) ซึ่งเป็นรายงานที่แสดงการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้า รายงานนี้จะบอกให้ฝ่ายบริหารทราบทั้งข้อดีและข้อเสียของหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรเพื่อจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วงจรในการบริหารธุรกิจ

เมื่อสรุปหน้าที่งานของผู้บริหารองค์กรธุรกิจซึ่งแสดงวงจรในการบริหารธุรกิจโดยเริ่มตั้งแต่การวางแผน การสั่งการและการจูงใจ และสิ้นสุดด้วยการควบคุม แล้วก็จะกลับเข้าไปสู่การวางแผนใหม่ เป็นวงจรเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ

รูปที่ 3 ความแตกต่างระหว่างการบัญชีการเงินและการบัญชีบริหาร

นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ; และคณะ (2553 : 2-12) การบัญชีบริหาร กล่าวถึงการบัญชีบริหาร (Managerial Accounting) หรือการบัญชีการจัดการ (Management Accounting) เป็นสาขาหนึ่งของการบัญชีซึ่งให้ข้อมูลหรือข่าวสารหรือสารสนเทศทางการเงินและเศรษฐกิจ แก่ผู้บริหารและผู้ใช้ภายในของกิจการ

สมาคมนักบัญชีบริหารของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ให้คำจำกัดความของการบัญชีบริหารไว้ดังนี้ “การบัญชีบริหาร เป็นกระบวนการของการระบุ การวัดมูลค่า การสะสม การวิเคราะห์ การจัดทำ การแปลความ และการติดต่อสื่อสารข้อมูลทางการเงิน (และไม่ใช้ทางการเงิน) ซึ่งใช้โดยผู้บริหารเพื่อวางแผน ประเมินผลและควบคุมภายในองค์กร และเพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้และเก็บรักษาไว้อย่างเหมาะสม”

การระบุ (Identification) หมายถึง การรับรู้และการประเมินรายการทางธุรกิจและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจอื่นสำหรับการปฏิบัติทางการบัญชีที่เหมาะสม

การวัดมูลค่า (Measurement) หมายถึง การวัดหรือระบุออกมาเป็นจำนวนเชิงปริมาณ รวมทั้งการกะประมาณรายการทางธุรกิจและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจอื่นซึ่งได้เกิดขึ้นหรือพยากรณ์ว่าจะเกิดขึ้น

การสะสม (Accumulation) หมายถึง แนวทางที่เป็นระเบียบและสม่ำเสมอในการจัดบันทึกและจัดประเภทรายการทางธุรกิจและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจอื่นอย่างเหมาะสม

การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การค้นหาเหตุผลสำหรับกิจกรรมที่รายงานและความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจกับสถานการณ์ต่างๆ

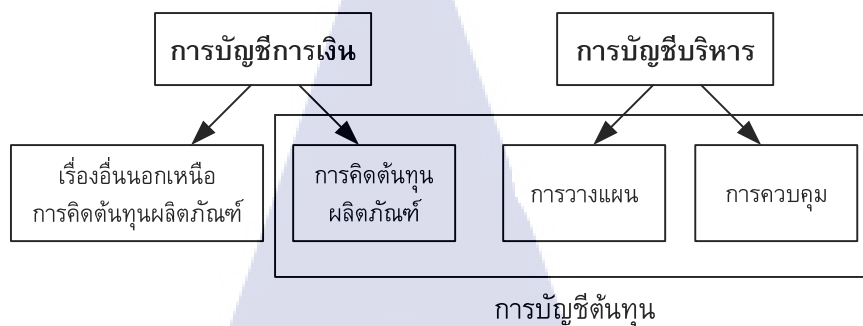
การจัดทำและการแปลความ (Preparation and Interpretation) หมายถึง การประสานงานกันอย่างมีความหมายของการบัญชีและหรือข้อมูลการวางแผนเพื่อให้ได้ ข้อมูลนำเสนออย่างเป็นขั้นตอน รวมทั้งข้อสรุปที่ได้จากข้อมูลเหล่านี้

การติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง การรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่ผู้บริหารและบุคคลอื่นเพื่อการใช้ภายในและภายนอก

การวางแผน (Planning) หมายถึง การระบุจำนวนและการแปลความผลกระทบจากรายการและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจที่ได้วางแผนไว้ภายในองค์การ การวางแผนครอบคลุมถึงหน้าที่เกี่ยวกับกลยุทธ์ เทคนิคและการปฏิบัติงาน นักบัญชีบริหารต้องติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและทันที่เกี่ยวกับข้อสรุปที่ได้จากการวิเคราะห์

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การทำให้มั่นใจข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและทรัพยากรขององค์กรนั้นถูกต้องและสุจริต การติดตามและการวัดผลการปฏิบัติงาน และการกระตุ้นให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขเพื่อปรับกิจกรรมไปสู่สิ่งที่ต้องการ นักบัญชีบริหารให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารระดับสูงที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ใช้ข้อมูลเพื่อให้บรรลุผลการปฏิบัติงานตามต้องการการบัญชีบริหารกับการบัญชีต้นทุน (Management Accounting and Cost Accounting)

นักบัญชีต้นทุนมีหน้าที่คำนวณหาต้นทุนผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบัญชีการเงินแล้วยังมีหน้าที่ช่วยผู้บริหารในการวางแผนและการควบคุมซึ่งเป็นทั้งหมดของการบัญชีบริหารด้วย เราสามารถแสดงความสัมพันธ์ของการบัญชีการเงิน การบัญชีบริหารและการบัญชีต้นทุนดังนี้

รูปที่ 4 ความสัมพันธ์ของนักบัญชีการเงิน นักบัญชีบริหารและนักบัญชีต้นทุน

หน้าที่ของการบริหาร (Management Function)

ผู้บริหารของกิจการปฏิบัติหน้าที่หลัก 3 ประการ คือ

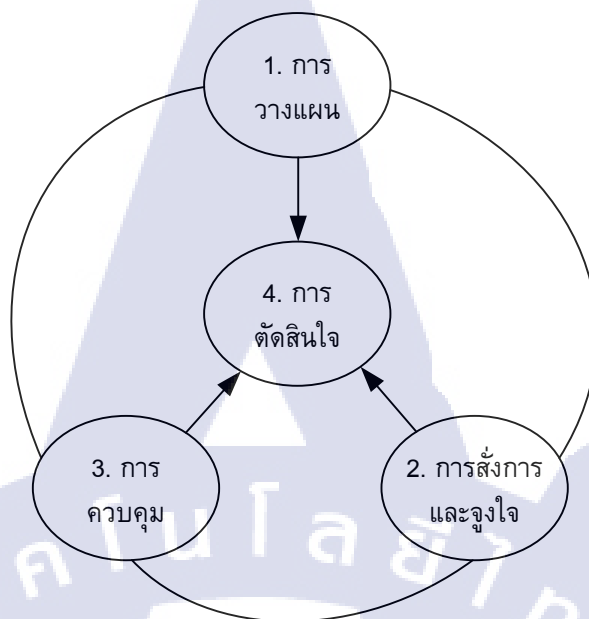
1. การวางแผน (Planning)
2. การสั่งการและจูงใจ (Directing and Motivating)
3. การควบคุม (Controlling)

ในการปฏิบัติหน้าที่ทั้ง 3 ประการดังกล่าว ผู้บริหารต้องตัดสินใจ (Decision Making) ซึ่งจะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อกิจการ

การวางแผน กำหนดให้ผู้บริหารมองไปข้างหน้าและกำหนดวัตถุประสงค์ซึ่งแตกต่างกันไป วัตถุประสงค์ที่สำคัญของผู้บริหารคือ การเพิ่มมูลค่าให้กิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของเขา มูลค่าของกิจการมักวัดจากราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท และโดยใช้อัตรากำไรของกิจการ

การสั่งการและการจูงใจเกี่ยวข้องกับการประสานกิจกรรมหลากหลายของกิจการและทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น หน้าที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่ได้จัดเตรียม

การควบคุม เป็นกระบวนการติดตามและประเมินผลเพื่อรักษากิจกรรมของกิจการที่เกิดขึ้นจริงให้อยู่ในแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในการควบคุมการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจะพิจารณาวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนไว้แล้วสามารถบรรลุได้หรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงอะไรที่จำเป็นเมื่อพบความแตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้

รูปที่ 5 หน้าที่ของการบริหาร

บทบาทของนักบัญชีบริหารกับบทบาทของผู้บริหารในหน้าที่ของการบริหารมีดังนี้

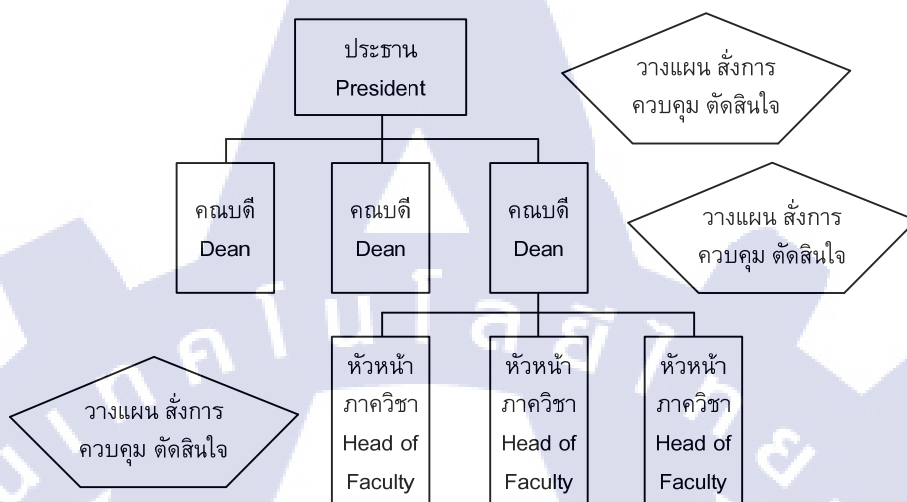
ตารางที่ 3 บทบาทของนักบัญชีบริหารกับบทบาทของผู้บริหาร

หน้าที่ของการบริหาร	บทบาทของนักบัญชีบริหาร	บทบาทของผู้บริหาร
1. การวางแผน 2. การสั่งการและจูงใจ 3. การควบคุม	1. จัดทำแผนงานและผลลัพธ์ที่พยากรณ์ไว้ 2. บันทึกผลลัพธ์จริงที่เกิดขึ้น 3. เปรียบเทียบผลลัพธ์จริงกับผลลัพธ์ที่พยากรณ์ไว้ วิเคราะห์ผลต่าง หาสาเหตุเสนอแนวทางปรับปรุงแก้ไข	1. เลือกทางเลือกที่ดีที่สุดให้เป็นแผนงาน 2. ดำเนินการตามแผนงาน 3. ประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน สั่งการแก้ไขแผนงานหรือการดำเนินงาน

สุปราณี ศุภระเสริณี; และคณะ (2549) ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร (Management Accounting Information)

ข้อมูลจากระบบข้อมูลที่สามารถสนองความต้องการของผู้บริหารได้คือ “ระบบข้อมูลทางการบัญชีบริหาร” ซึ่งผู้บริหารจะใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่ ดังนี้

1. การประสานงานและการควบคุม (Coordinating and Controlling Activities)
2. การวางแผน (Planning Operation)
3. การตัดสินใจ (Making Decision)

รูปที่ 6 การวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจ

เมื่อผู้บริหารทำการวางแผนเป้าหมาย (Goals) ขององค์กรในอนาคตแล้ว ข้อมูลจากระบบการบัญชีบริหารจะเข้ามาช่วยผู้บริหารให้ดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

1. ใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจเลือกกลยุทธ์ (Strategies) ในการดำเนินงานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์ที่วางไว้สมควรถูกทบทวนและปรับเปลี่ยน ถ้าสภาพแวดล้อมในการดำเนินมีการเปลี่ยนแปลงไป

2. ใช้ข้อมูลเพื่อทำการแปลงกลยุทธ์ให้เป็นวิธีการปฏิบัติงาน หรือกิจกรรมต่างๆ (Actions)

3. ใช้ข้อมูลเพื่อทำการวางแผนการปฏิบัติงาน (Action Plans) และผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับจากแผนงานดังกล่าว (Expected Outcomes) ในทางปฏิบัติ การวางแผนจะทำใน 2 ลักษณะควบคู่กันไป คือ

3.1 การวางแผนระยะสั้น (Short-Term Plan) มีระยะเวลา 1 ปี หรือ 1 รอบการดำเนินงานปกติ (Operating Cycle) ดังนั้น เนื้อหาจึงเน้นกิจกรรมปกติที่เกิดขึ้นเป็นประจำ

3.2 การวางแผนระยะยาว (Long-Term Plan) มีระยะเวลา 4-5 ปีขึ้นไป หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงวงจรชีวิตของธุรกิจ (Business Life Cycle) ดังนั้น เนื้อหาจึงเน้นกิจกรรมที่จะทำให้องค์กรมีศักยภาพมากขึ้น (Competitive) เจริญเติบโตขึ้น (Growth) และเกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added)

4. ใช้ข้อมูลเพื่อสื่อสาร (Communicating) ให้สมาชิกทุกคนได้ทราบทิศทางขององค์กร วิธีการปฏิบัติงาน ความคาดหวังจากองค์กร และใช้ในการประสานงาน (Coordinating) ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ในองค์กรด้วย

5. ใช้ข้อมูลในการควบคุม (Controlling) และสั่งการ (Directing) สำหรับงานประจำวัน ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานที่วางไว้

6. ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น (Making Decision) ในระหว่างการทำงาน

7. ใช้ข้อมูลในการวางระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน (Evaluating System) ที่เหมาะสมและยุติธรรมจะเห็นว่า “การบัญชีบริหาร” (Management Accounting) เป็นระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารโดยตรง

ข้อมูลทางการบัญชีการเงิน (Financial Accounting Information)

ระบบข้อมูลอีกประเภทหนึ่งที่น่าเสนอข้อมูลให้ฝ่ายบริหาร และบุคคลภายนอกที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับธุรกิจ (ได้แก่คู่ค้าที่มีส่วนได้เสีย : เจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้ถือหุ้น หน่วยงานรัฐบาล เป็นต้น)

“ระบบข้อมูลทางการเงิน” (Financial Accounting Information) เป็นระบบที่จัดทำขึ้นเพื่อการบันทึก จัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ (Events) ที่เกิดขึ้นในแต่ละวันแต่ต้องเป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพทางการเงินขององค์กรเท่านั้น ดังนั้นเหตุการณ์ที่ถูกจัดเก็บในระบบจึงเป็นเหตุการณ์ที่สามารถวัดค่าเป็นตัวเงิน

วัตถุประสงค์ของระบบข้อมูลทางการบัญชีการเงิน คือ การนำข้อมูลทางการเงินที่เก็บสะสมไว้มารวบรวมจัดทำรายงาน (Financial Report) และนำเสนอแก่ผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เนื่องจากรายงานทางการเงินที่น่าเสนอแก่ผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ เนื่องจากรายงานทางการเงินที่น่าเสนอต่อผู้ใช้อย่างนอก ถูกจัดทำขึ้นจากข้อมูลในระบบข้อมูลทางการบัญชีการเงิน ดังนั้น เพื่อให้รายงานจัดทำเป็นมาตรฐานเดียวกัน

โครงสร้างทางการบัญชีจึงมีการกำหนดให้ประกอบด้วย

1. หลักการบัญชี (Principles) ที่ยอมรับโดยทั่วไป และแนวความคิดพื้นฐานทางการบัญชี
2. องค์ประกอบ (Elements) ของข้อมูลทางการเงิน และความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบดังกล่าว
3. คำนิยาม หรือ ความหมาย (Terminology) ของคำศัพท์ทางการบัญชี
4. กฎเกณฑ์ และแนวทางสำหรับการปฏิบัติตามหลักการบัญชี และแนวความคิดในกรณีต่างๆ

การบัญชีการเงินและการบัญชีบริหาร มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4 ความแตกต่างระหว่างการบัญชีการเงินและการบัญชีบริหาร

ลักษณะ	การบัญชีการเงิน	การบัญชีบริหาร
1. รายงาน	1.1 ผู้ใช้ : ผู้ใช้ภายนอก 1.2 ข้อมูล : ข้อมูลทางการเงินเฉพาะของกิจการโดยรวม ข้อมูล : เกิดขึ้นแล้วในอดีต	1.1 ผู้ใช้ภายใน 1.2 ข้อมูลทางการเงินของหน่วยงานย่อยทางธุรกิจของกิจการ และข้อมูลอื่นๆ ซึ่งรวมข้อมูลภายนอกด้วย ทั้งที่เกี่ยวกับการเงินและไม่เกี่ยวกับการเงิน ข้อมูล : ผลกระทบต่อกิจกรรมในอนาคต
2. วัตถุประสงค์	เพื่อใช้ในการตัดสินใจทางการเงินหรือการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ	2.1 เพื่อใช้ในการวางแผน 2.2 เพื่อใช้ในการประสานงานและการควบคุม 2.3 เพื่อใช้ในการตัดสินใจ
3. คุณสมบัติของข้อมูลที่น่าเสนอ	3.1 ต้องสามารถวัดค่าได้ และมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ 3.2 จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไป 3.3 ชีดความน่าเชื่อถือ พิสูจน์ได้ 3.4 มีความถูกต้องชัดเจน อ่านง่าย	3.1 ตรงตามความต้องการของผู้ใช้และทำให้ตัดสินใจได้ถูกต้อง 3.2 ต้องมีความยืดหยุ่น 3.3 ต้องนำเสนอให้ทันเวลาที่ต้องการใช้ประโยชน์

อัญชลี พิพัฒนเสรีญ (2554) หน้าที่ของผู้บริหาร คือ วางแผน ตัดสินใจ ควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน หน้าที่ของผู้บริหารมีดังนี้

1. การวางแผน

1.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ของต้นทุน-ปริมาณ-กำไร

1.2 การจัดทำงบประมาณ เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยการเทียบกับผลที่เกิดขึ้นจริง

2. การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน

2.1 งบประมาณยืดหยุ่น

2.2 การบัญชีตามความรับผิดชอบ

2.3 การรายงานผลและการวิเคราะห์ผลแตกต่าง

2.4 วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. การตัดสินใจ

การให้ข้อมูลที่มีความหมายในการตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจจะมี 2 ลักษณะ ได้แก่

3.1 การตัดสินใจในการวางแผน เพื่อทราบว่าอะไรคือเป้าหมายและจะบรรลุวัตถุประสงค์เมื่อไร และอย่างไร

3.2 การตัดสินใจในการควบคุม เพื่อช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนแผนที่วางไว้ได้แก่ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระยะสั้นและการตัดสินใจดำเนินงานในระยะยาว

ประโยชน์ของเครื่องมือการบัญชีบริหาร (Managerial Accounting Tools)

ตารางที่ 5 ประโยชน์ของเครื่องมือการบัญชีบริหาร

ลำดับ	เครื่องมือการบัญชีบริหาร	ประโยชน์ของการบัญชีบริหาร
1	ต้นทุน	การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อตัดสินใจ
2	งบประมาณ	การวางแผนกำไร
3	การวิเคราะห์ต้นทุน - ปริมาณ - กำไรและจุดคุ้มทุน	การวางแผนกำไร กำหนดราคา และปริมาณ
4	การกำหนดราคา	การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์
5	การบัญชีตามความรับผิดชอบ	การบริหารงานและกระจายอำนาจ
6	การบริหารงานวัดผลอย่างคุณภาพ	การวัดผลและประเมินผลองค์กร กำหนดวิสัยทัศน์และวางแผนกลยุทธ์
7	การบริหารคุณภาพโดยรวม	การบริหารคุณภาพสร้างความพอใจแก่ลูกค้า
8	งบประมาณจ่ายลงทุน	การประเมินโครงการลงทุนระยะยาว

1. ต้นทุน : เครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อตัดสินใจ

สมบัติ บุญประจักษ์ (2557) การบัญชีเพื่อการจัดการ

ต้นทุน หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่เสียไป หรือคาดว่าจะเสียไปเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ หรือผลตอบแทนในรูปของสินทรัพย์หรือบริการ

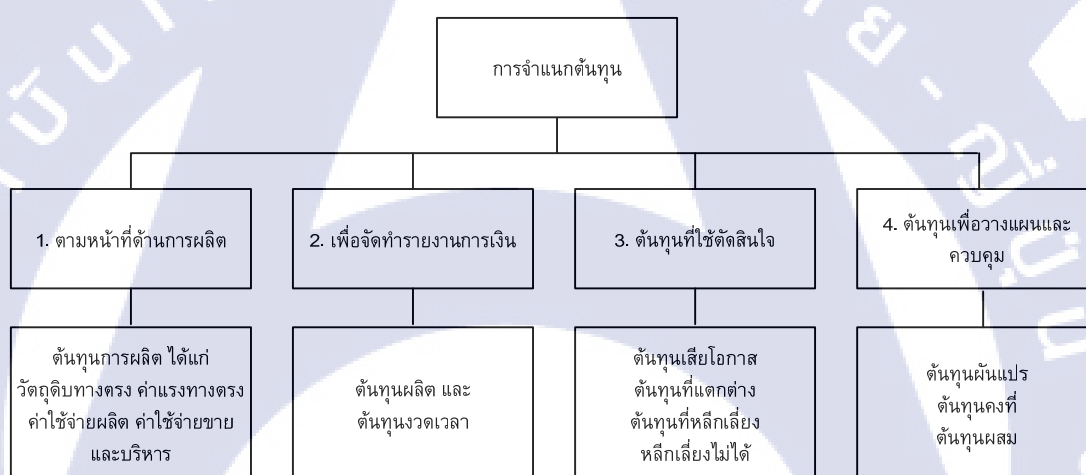
วัตถุประสงค์ของต้นทุน มีดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงต้นทุนการผลิต ตลอดจนต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold) การบัญชีต้นทุนเป็นวิธีการบัญชีรวบรวมต้นทุนการผลิตสินค้าหรือต้นทุนของบริการในแต่ละงวด

2. เพื่อใช้ในการตีราคาสินค้าคงเหลือ (Inventory Evaluation) สินค้าคงเหลือของกิจการซื้อขายไปมีเพียงสินค้าสำเร็จรูปที่ซื้อมาเพื่อขายในขณะที่สินค้าคงเหลือสำหรับกิจการอุตสาหกรรม มี 3 ประเภท ได้แก่ วัตถุดิบ งานระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป

3. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจวางแผนและควบคุม (Planning and Control) เช่น การเปรียบเทียบข้อมูลงบประมาณที่กำหนดไว้กับงบประมาณจริง หากผลต่างดังกล่าวไม่น่าพอใจ ฝ่ายบริหารจะสามารถทำการวิเคราะห์หาสาเหตุของผลต่างที่ไม่น่าพอใจ และกำหนดวิธีการปฏิบัติเพื่อแก้ไขเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์อย่างทันที

4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการตัดสินใจ (Decision Making) เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการรับคำสั่งซื้อพิเศษ การปิดโรงงานชั่วคราว การตั้งราคาสินค้า การวิเคราะห์กำไร การตั้งราคาสินค้า ฯลฯ การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

รูปที่ 7 แผนผังแสดงการจำแนกต้นทุน

การจำแนกต้นทุนตามหน้าที่ด้านการผลิต

1. ต้นทุนการผลิต (Manufacturing Costs) แบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่

ต้นทุนการผลิต หมายถึงต้นทุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการผลิตสินค้าของกิจการที่สามารถที่จะคำนวณมูลค่าต้นทุนของสินค้า ที่เกิดจากการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูปจำหน่ายตามวัตถุประสงค์ของกิจการ โดยปกติจะแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

วัตถุดิบทางตรง (Direct Material หมายถึง วัตถุดิบที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของสินค้าที่ผลิตและสามารถคำนวณวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าสำเร็จรูป

วัตถุดิบทางอ้อม (Indirect Material) หมายถึง วัตถุดิบที่ไม่ใช่วัตถุดิบหลัก และยากที่จะกำหนดว่าต้องใช้วัตถุดิบเหล่านี้ในการผลิตสินค้าหนึ่งหน่วยเท่ากับเท่าใด เช่น ด้าย กระดุม หรือการผลิตตู้ไม้จำเป็นต้องใช้ กาว ตะปู บางแห่งอาจใช้คำว่า วัสดุโรงงาน (Factory Supplies) เนื่องจากมีมูลค่าไม่สูงมากนัก จัดเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต

ค่าแรงทางตรง(Direct Labor) หมายถึง จำนวนเงินที่กิจการจ่ายเป็นการตอบแทนแรงงานในการผลิตสินค้าหรือบริการ เป็นค่าแรงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง และสามารถคำนวณต้นทุนค่าแรงที่ใช้ในหนึ่งหน่วยได้โดยง่าย

ค่าแรงทางอ้อม (Indirect Labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าโดยตรงแต่มีส่วนสนับสนุนให้การผลิตดำเนินไปโดยสะดวก เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือนพนักงานทำความสะอาดโรงงาน พนักงานขนย้ายวัตถุดิบและสินค้า เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead) หรือ ต้นทุนการผลิตทางอ้อม (Indirect Manufacturing Costs)

นอกจากนี้ ในแนวคิดของการให้ความสำคัญแก่ต้นทุนการผลิต และเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการวางแผนและควบคุมประกอบด้วย

ต้นทุนขั้นต้น (Prime Costs) หมายถึง วัตถุดิบทางตรง และค่าแรงทางตรง

ต้นทุนแปลงสภาพ (Conversion Costs) ประกอบด้วย ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing Overhead) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการทำให้วัตถุดิบกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูป

2. ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการผลิต (Non-Manufacturing Costs) หรือเรียกว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ค่าใช้จ่ายในการขาย (Selling or Period Costs) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกประเภทที่เกิดขึ้นในฝ่ายขายหรือฝ่ายการตลาด ได้แก่ เงินเดือน ค่าโฆษณา ค่านายหน้าในการขาย เป็นต้น

ค่าใช้จ่ายในการบริหาร (Administrative Costs) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในฝ่ายผลิต และฝ่ายขาย (ฝ่ายการตลาด) ได้แก่ เงินเดือน และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแผนกบัญชี แผนกการเงินหรือแผนกบุคคล เช่น ค่าเสื่อมราคาและอุปกรณ์ ค่าสาธารณูปโภคสำนักงาน เป็นต้น

การจำแนกต้นทุนเพื่อการจัดทำรายงานการเงิน

ธุรกิจทุกประเภทจะต้องจัดทำงบการเงินอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อรายงานผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกิจการแก่ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้และบุคคลภายนอก

การจำแนกต้นทุนสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนผลิตภัณฑ์ (Product Cost) และต้นทุนงวดเวลา (Period Costs)

1. ต้นทุนผลิตภัณฑ์ (Product Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์โดยตรง ซึ่งอาจจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ต้นทุนที่เป็นตัวสินค้า ในกิจการซื้อขายไปต้นทุนผลิตภัณฑ์ก็คือต้นทุนค่าซื้อสินค้า ซึ่งจะแสดงเป็นสินทรัพย์ในงบดุลจนกว่าจะมีการขายออกไป และเมื่อมีการขายออกไปต้นทุนผลิตภัณฑ์ก็จะถูกตัดเป็นค่าใช้จ่ายที่เรียกว่าต้นทุนขาย (Cost of Goods Sold)

2. ต้นทุนงวดเวลา (Period Costs) หมายถึง ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตจึงไม่ได้สะสมไว้ในตัวสินค้า

3. ต้นทุนที่ใช้ในการตัดสินใจ

ต้นทุนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมี 3 ประเภท คือ

- ต้นทุนที่แตกต่าง (Differential Cost)
- ต้นทุนอนาคต (Future Cost)
- ต้นทุนโอกาสที่เสียไป (Opportunity Cost)

3.1 ต้นทุนที่แตกต่าง ได้แก่ ต้นทุนที่แตกต่างไปจากเดิมอันเนื่องจากการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ การตัดสินใจที่จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งใช้ในการวิเคราะห์การปฏิบัติวิธีเดิมกับวิธีใหม่

3.2 ต้นทุนที่เสียโอกาส (Opportunity Costs) คือ ผลประโยชน์ที่ควรจะได้ หรือ สิ่งที่จะเสียไป เพราะการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดกับการดำเนินงานอย่างหนึ่งแทนที่จะใช้ไปกับการดำเนินงานอีกอย่างหนึ่ง

3.3 ต้นทุนจม (Sunk Costs) หมายถึง ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่การตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่างๆ เป็นของอนาคต ดังนั้นต้นทุนจมจึงไม่มีผลต่อการตัดสินใจ เช่น ค่าเสื่อมราคา ค่าเช่าที่ต้องจ่ายตามสัญญาเช่าระยะยาว หรือต้นทุนของทรัพย์สินที่ได้จัดหามาแล้ว ต้นทุนของสินค้า เป็นต้น ต้นทุนของรายการเหล่านี้ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ในปัจจุบันหรืออนาคต

3.4 ต้นทุนส่วนที่แตกต่าง (Differential Costs) หมายถึง ส่วนที่แตกต่างกันของรายได้และต้นทุนระหว่างทางเลือกที่นำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ ในการตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งจะมีต้นทุนส่วนที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ คือ ต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้น เป็นต้นทุนเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นจากทางเลือกเดิม

3.5 ต้นทุนส่วนที่หลีกเลี่ยงได้ (Avoidable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่สามารถควบคุมการเกิดขึ้นได้ ถ้ากิจการไม่ได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกนั้น เช่น การตัดสินใจยกเลิกผลิตภัณฑ์บางชนิด จะมีต้นทุนที่หลีกเลี่ยงได้ เช่น วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิตบางส่วน

3.6 ต้นทุนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ (Unavoidable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่ไม่สามารถควบคุมการเกิดขึ้นได้ ถ้ากิจการตัดสินใจเลือกทางเลือกหรือไม่เลือกทางเลือกนั้นก็ตาม เช่น ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเบี้ยประกันภัยโรงงาน เป็นต้น

การจำแนกต้นทุนเพื่อใช้ในการวางแผนและควบคุม

การจำแนกต้นทุนตามหลักเกณฑ์นี้ เรียกว่า พฤติกรรมต้นทุน (Cost Behavior) ต้นทุนเพื่อใช้ในการควบคุม และวางแผนงานเป็น 3 แบบ คือ

1. ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) เป็นต้นทุนที่มีจำนวนรวมเปลี่ยนแปลงไปเป็นอัตราเดียวกับการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม ในขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยจะเท่ากันหรือคงที่ทุกหน่วย เช่น วัตถุดิบทางตรง วัสดุสิ้นเปลือง หรือ ค่าแรงทางตรงในการผลิตสินค้า ค่าใช้จ่ายในการตรวจนับวัตถุดิบ เป็นต้น

2. ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) คือต้นทุนที่จะมีจำนวนรวมเท่าเดิม ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณกิจกรรมไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ตาม แต่ต้นทุนต่อหน่วยจะลดลงเมื่อมีการผลิตมากขึ้น เช่น เงินเดือนผู้จัดการโรงงาน ค่าเสื่อมราคาที่ดินโดยวิธีเส้นตรง ค่าจ้างพนักงาน ค่าขนส่ง ค่าเช่าต่างๆ ค่าใช้จ่ายในการทำตลาด ค่าวิจัยพัฒนา ค่าเบี้ยประกันภัยโรงงาน เป็นต้น ซึ่งธุรกิจจะต้องเสียต้นทุนคงที่ส่วนนี้อยู่แล้ว ไม่ว่าจะผลิตมากน้อยแค่ไหนก็ตาม

3. ต้นทุนผสม (Mixed Cost) คือ ต้นทุนที่ผสมกันระหว่างต้นทุนผันแปรกับ ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผสม แบ่งออกเป็น ต้นทุนกึ่งผันแปร (Semi Variable Costs) และต้นทุนกึ่งคงที่ (Step Costs)

ต้นทุนกึ่งผันแปร (Semi Variable Costs) คือ ต้นทุนที่จะมีต้นทุนส่วนหนึ่งคงที่ทุกระดับกิจกรรม และจะมีต้นทุนอีกส่วนหนึ่งผันแปรไปตามระดับของกิจกรรม ได้แก่ ค่าเช่ารถบรรทุก ที่ส่วนหนึ่งต้องจ่ายเป็นรายเดือนหรือรายปี และมีส่วนหนึ่งต้องจ่ายตามระยะทางวิ่งของรถ ค่าซ่อมบำรุง ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น

ต้นทุนกึ่งคงที่ (Semi Fixed Costs) หรือต้นทุนตามขั้นกิจกรรม (Step Costs) หมายถึง ต้นทุนที่จะคงที่ในช่วงกิจกรรมหนึ่งๆ เมื่อช่วงกิจกรรมเปลี่ยนแปลงไปอีกระดับหนึ่ง ต้นทุนก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยและคงที่เท่าตลอดช่วงกิจกรรมอันใหม่

ลักษณะของต้นทุนจึงเหมือนขั้นบันได การทราบต้นทุน 3 ประเภทนี้ จะทำให้เราสามารถกำหนดราคาขายสินค้าและการควบคุมการดำเนินงานได้ตามสมควร ราคาขายต่อหน่วยคือผลรวมของต้นทุนต่อหน่วย และกำไรที่คาดหวังต่อหน่วย

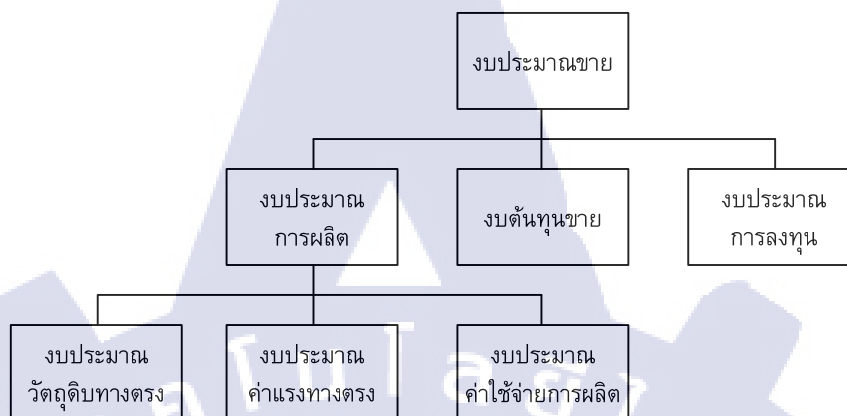
แนวความคิดเกี่ยวกับการนำต้นทุนไปใช้ในการบริหาร (Cost Management) ผู้บริหารวัดและใช้ต้นทุนในหลายๆ ด้าน ได้แก่

1. ด้านการวางแผน ใช้ต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อคาดการณ์อนาคตเพื่อจัดเตรียมงบประมาณเพื่อการวางแผนกำไร
2. ด้านการตัดสินใจ การคัดเลือก และจัดรูปแบบต้นทุนที่มีความหมายเพื่อช่วยในการตัดสินใจทั้งระยะสั้น และระยะยาว
3. การควบคุมต้นทุน โดยการนำต้นทุนที่เกิดขึ้นไปเปรียบเทียบกับงบประมาณหรือเป้าหมาย หรือมาตรฐานเพื่อเป็นตัวบอกทิศทางให้กับองค์กร
4. การวัดรายได้ ใช้ต้นทุนของสินค้าและบริการที่ขายเพื่อวัดกำไรของกิจการ กำไรของหน่วยงาน ของโครงการ หรือของลูกค้าแต่ละรายในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

ประโยชน์ที่ได้จากการใช้ข้อมูลต้นทุน

1. ใช้คำนวณต้นทุนการผลิตสินค้าหรือบริการ (Product Costing) โดยระบบบัญชีต้นทุนจะทำหน้าที่รวบรวมและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการจำหน่ายออกไป
2. ใช้คำนวณมูลค่าสินค้าคงเหลือ ในกรณีธุรกิจผลิตสินค้าขายจะใช้ข้อมูลการผลิตที่คำนวณได้ตีราคางานระหว่างผลิตและสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำงบดุล
3. ใช้วัดผลกำไรขาดทุนประจำงวด (Income Determination) การวัดผลกำไรจะเกิดขึ้นภายหลังจากทราบว่าต้นทุนขายเป็นเท่าใด
4. ใช้ในการจัดทำงบประมาณ (Budget) จัดทำขึ้นจากรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนที่รวบรวมไว้ในอดีตกับการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต
5. ใช้ควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแก่ฝ่ายบริหาร ภายหลังจากที่ฝ่ายบริหารได้วางแผนงานไว้สำหรับแผนหนึ่งแผนใดหรือทั้งกิจการในรูปของงบประมาณหรือต้นทุนมาตรฐาน และได้นำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติแล้ว ก็ย่อมต้องการวัดผลการดำเนินงานว่ามีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยจะพิจารณาข้อมูลทางด้านต้นทุนที่รวบรวมได้จากการปฏิบัติงานจริงเปรียบเทียบกับแผนงานที่กำหนดไว้ หากมีผลต่างที่ไม่ดีหรือไม่น่าพอใจเกิดขึ้นในการดำเนินงานก็จะสอบสวนเพื่อหาที่มาและสาเหตุของผลต่างแล้วทำการปรับปรุงแก้ไขสาเหตุของผลต่างดังกล่าว
6. ใช้วัดประสิทธิภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงาน กิจการที่นำระบบต้นทุนมาตรฐานมาใช้ในการวางแผนงานควบคุมการดำเนินงานย่อมต้องประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ระบบต้นทุนมาตรฐานและการวิเคราะห์ผลต่าง (Variance Analysis)
7. ใช้ในการกำหนดราคาของสินค้าหรือบริการ (Product Pricing) โดยปกติธุรกิจผลิตสินค้าขายจะกำหนดราคาผลิตภัณฑ์โดยใช้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยเป็นฐานบวกด้วยอัตราส่วนเพิ่มที่ต้องการ สำหรับธุรกิจบริการจะกำหนดราคาของบริการจากเวลา และวัตถุที่ใช้ไป

นอกจากนี้กิจการบางประเภทจำเป็นต้องมีงบประมาณการต้นทุนของสินค้าหรือบริการล่วงหน้าก่อนการผลิตจริง เพื่อใช้ในการกำหนดราคาขายในการประมูลงานต่างๆ

รูปที่ 8 แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของงบประมาณ

2. งบประมาณ : เครื่องมือในการวางแผนกำไร

งบประมาณเป็นเครื่องมือที่ฝ่ายบริหารใช้ในการวางแผนการจัดหาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรที่องค์กรมีอยู่การจัดทำงบประมาณ เป็นแผนงานเป็นตัวเลขเรียกว่า งบประมาณ

การวางแผนและจัดทำงบประมาณเป็นแผนงานหรืองบประมาณทุกคนในหน่วยงานจะทำร่วมกันโดยจะทำในส่วนที่ตนเองเกี่ยวข้องและเมื่อมารวมกันจะเป็นงบประมาณของหน่วยงาน งบประมาณของหน่วยงานย่อยๆ รวมกันเป็นงบประมาณของหน่วยงานใหญ่ และรวมกันขึ้นไปตามสายงานจนกระทั่งเป็นงบประมาณรวมของกิจการ ทั้งหมดเรียกว่างบประมาณหลัก หรือ Master Budget

ประโยชน์และข้อจำกัดของงบประมาณ

ฝ่ายบริหารเป็นผู้กำหนดให้มีการจัดทำงบประมาณขึ้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้งบประมาณ มีดังนี้

1. เป็นการบังคับโดยอ้อมให้ฝ่ายบริหารต้องมองเหตุการณ์ในอนาคตเพื่อวางแผนทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ในอนาคตได้ดี
2. เมื่อนำงบประมาณของทุกหน่วยงานมารวมเป็นงบประมาณของกิจการ เท่ากับเป็นการนำงบประมาณของทุกหน่วยงานมาประสานเข้าด้วยกัน มีการปรับปรุงงานบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกัน
3. งบประมาณเป็นลำดับงานที่วางไว้เป็นแนวทางเพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

4. มีการบันทึกข้อมูลต่างๆ เป็นแนวเดียวกับที่วางงบประมาณไว้เพื่อจะได้รู้ว่า มีการปฏิบัติตามงบประมาณหรือไม่

5. เจ้าหน้าที่ทุกคนทำงานตามงบประมาณซึ่งมุ่งไปที่เป้าหมายอันเดียวกัน

6. งบประมาณจะช่วยให้มีการระวางที่จะนำทรัพยากรที่กิจการมีอยู่มาให้ได้ผลมากที่สุด

7. ช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ โดยนำผลการปฏิบัติงานจริงมาเปรียบเทียบกับงบประมาณ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของการบัญชีบริหาร การบัญชีต้นทุนและการบัญชีงบประมาณ

ความแตกต่าง	การบัญชีบริหาร	การบัญชีต้นทุน	การบัญชีงบประมาณ
1. วัตถุประสงค์	เสนอข้อมูลเพื่อผู้บริหารในการวางแผน ควบคุม ตัดสินใจตามวัตถุประสงค์เฉพาะ	เสนอข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์ หรือ ต้นทุนการดำเนินงาน	เสนอข้อมูลแผนงานองค์กรทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว
2. ผู้ใช้การเงิน	เน้นบุคลากรภายในองค์กร	บุคลากรภายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับต้นทุน	เน้นบุคลากรภายในองค์กร
3. ลักษณะของข้อมูลในรายงาน ช่วงเวลาของข้อมูล และการพิจารณา	ข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พิจารณาสั้นๆ เช่น ผลิตภัณฑ์ หน่วยงาน	ข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน พิจารณาตามสิ่งที่สนใจวัดต้นทุน	ข้อมูลในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต พิจารณาตามแผนงาน
4. มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติ	ยังไม่มีกฎตายตัว ขึ้นกับเรื่องที่ผู้บริหารสนใจประกอบกับต้องเปลี่ยนตามสถานการณ์จึงไม่สามารถกำหนดเป็นมาตรฐาน	ไม่มีกฎเกณฑ์ขึ้นกับวัตถุประสงค์และเรื่องที่เกี่ยวข้อง เช่น ต้นทุนผันแปร ต้นทุนเต็ม	ยังไม่มีกฎตายตัว ขึ้นกับเรื่องที่ผู้บริหารสนใจระยะเวลา สมมติฐานและสถานการณ์จึงไม่สามารถกำหนดเป็นมาตรฐาน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของการบัญชีบริหาร การบัญชีต้นทุนและการบัญชีงบประมาณ (ต่อ)

ความแตกต่าง	การบัญชีบริหาร	การบัญชีต้นทุน	การบัญชีงบประมาณ
5. การเสนอรายงาน	ไม่มีรูปแบบตายตัว เน้นการนำเสนอในรูปแบบที่ผู้ใช้ต้องการ ต้องเข้าใจง่ายนำไปประกอบการตัดสินใจ	ไม่มีรูปแบบตายตัว เน้นการนำเสนอในรูปแบบที่ผู้ใช้ต้องการ ต้องเข้าใจง่าย ใช้ตัดสินใจ ต้นทุนได้	ไม่มีรูปแบบตายตัว เน้นการนำเสนอรูปแบบที่ผู้ใช้ต้องการ เข้าใจง่าย มักเทียบกับตัวเลขจริงปีก่อน
6. ความถี่ของการรายงาน	เมื่อผู้บริหารต้องการ	เมื่อผู้บริหารต้องการ	เมื่อผู้บริหารต้องการและตามลักษณะของแผน มักกำหนดงวดการรายงานและต้องปรับปรุงแผนเสมอ
7. หลักฐานประกอบ	ขึ้นอยู่กับผู้จัดทำ สมมุติฐานและความเหมาะสมอาจไม่ต้องเป็นหลักฐานชัดเจน	เหมือนบัญชีบริหาร ยกเว้น การตีราคาสินค้าตามบัญชีการเงิน	ขึ้นอยู่กับผู้จัดทำ สมมุติฐานและความเหมาะสมอาจไม่ต้องเป็นหลักฐานชัดเจน
8. หลักการวัดมูลค่า	ราคาที่ได้มาในกิจการหรือราคาจำหน่าย ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับปัญหา	เหมือนบัญชีบริหาร ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัญชีการเงิน	ราคาที่ได้มาในกิจการหรือราคาจำหน่ายขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับปัญหา
9. ความถูกต้อง	ไม่จำเป็นต้องถูกต้องทั้งหมด ต้องดูว่าทันเวลาตัดสินใจและขึ้นอยู่กับสมมุติฐาน	เหมือนกับบัญชีบริหาร ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับบัญชีการเงิน	ไม่จำเป็นต้องถูกต้องทั้งหมด ต้องดูว่าทันเวลาตัดสินใจและขึ้นอยู่กับมาตรฐาน

3. การวิเคราะห์ต้นทุน-ปริมาณ-กำไร : เครื่องมือในการวางแผนกำไร

ความสัมพันธ์ของต้นทุน ปริมาณ และกำไรเพื่อจะได้นำไปประกอบการตัดสินใจ และวางแผนการขายในอนาคต การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน และการวางแผนกำไร กิจกรรมควรจะขาย ปริมาณเท่าใดจึงจะสามารถอยู่ได้ หรือควรลดราคาลง ราคายามีผลกระทบต่อการขายสินค้า อย่างไร การวางแผนเกี่ยวกับกำไรในระยะสั้น ผู้บริหารมักจะตัดสินใจโดยพิจารณาต้นทุนการดำเนินงานซึ่งจะทำให้กิจการไม่ได้กำไร หรือขาดทุน

ต้นทุนการผลิตหรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆ ได้แก่ ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) ซึ่งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุน-ปริมาณ-กำไรควรคำนึงถึงสิ่งที่สำคัญ คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ต้นทุน และความเข้าใจถึงหลักการแนวคิดเกี่ยวกับกำไรส่วนเกิน เพราะเป็นจุดสำคัญต่อกิจการที่จะนำไปใช้ในการปริมาณกำไรและจุดคุ้มทุน

กำไรส่วนเกิน คือ ผลต่างระหว่างยอดขายกับต้นทุนผันแปร ซึ่งกำไรส่วนเกินนี้จะนำไปชดเชยกับต้นทุนคงที่รวมของกิจการ หากสามารถทำกำไรส่วนเกินได้เท่ากับต้นทุนคงที่ ก็ถือว่ากิจการไม่ขาดทุน และยังไม่มีกำไร

4. การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ : เครื่องมือกำหนดราคาผลิตภัณฑ์

การประกอบธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์หรือสินค้ามักจะมี ปัญหาเรื่องการตั้งราคาสูงมากเกินไปจนไม่สามารถที่จะขายผลิตภัณฑ์สินค้า สภาพะทางการตลาดจะเป็นตัวกำหนดราคาอยู่แล้ว การกำหนดราคาเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร ดังนั้น การกำหนดราคาที่เหมาะสมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้า การกำหนดราคา ผลิตภัณฑ์ มีดังนี้

1. วิธีต้นทุนรวมทั้งหมด (Total Cost) ต้นทุนรวมทั้งหมดจะทำให้ต้นทุนผลิตภัณฑ์สูง ต้นทุนจะประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิตผันแปร ค่าใช้จ่าย การผลิตคงที่ ค่าใช้จ่ายในการขายผันแปรและคงที่

2. วิธีต้นทุนผันแปรรวม (Total Variable Cost) การกำหนดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วยวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรงและค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรนอกจากนี้ยัง รวมถึงค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารผันแปรเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนผลิตภัณฑ์

3. วิธีต้นทุนเต็ม (Absorption Cost) วิธีนี้จะรวมต้นทุนการผลิตทั้งหมดที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตผันแปร หรือ ต้นทุนหรือต้นทุนคงที่ ที่ไม่เกี่ยวกับต้นทุนการผลิตจะ ถือว่าเป็นต้นทุนตามงวดเวลา ได้แก่ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร

4. วิธีต้นทุนผันแปร (Variable Cost) ประกอบด้วย วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายการผลิตผันแปรเท่านั้น

5. การบัญชีตามความรับผิดชอบ : การบริหารงานและกระจายอำนาจ

นโยบายการแบ่งและมอบหมายอำนาจหน้าที่ ลักษณะการดำเนินงานบริหารเช่นนี้ ถือเป็นการบริหารงานแบบรวมอำนาจ ดังนั้นการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่ผู้บริหารระดับล่างลงไปปฏิบัติแล้ว สิ่งสำคัญคือ การวัดผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับล่าง การบัญชีตามความรับผิดชอบ มีบทบาทสำคัญต่อการรายงานผลการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ในการวัดผลงานของผู้บริหารแต่ละระดับ เพื่อให้การบริหารมีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

ลักษณะของการบริหารงานแบบกระจายอำนาจจะมีการกระจายอำนาจหน่วยงานให้มีความรับผิดชอบ โดยแบ่งออกเป็น 4 ศูนย์

1. ศูนย์รายได้ (Revenue Center) เป็นศูนย์ความรับผิดชอบเฉพาะรายได้เท่านั้น การวัดประสิทธิภาพของศูนย์รายได้ที่เกิดขึ้นจริงกับงบประมาณรายได้

2. ศูนย์กำไร (Profit Center) เป็นศูนย์ความรับผิดชอบหนึ่งในองค์กรที่ผู้จัดการศูนย์รับผิดชอบทั้งรายได้และต้นทุน ศูนย์กำไรจะเป็นศูนย์ที่วัดประสิทธิภาพโดยการนำรายได้ที่เกิดขึ้นหักด้วยต้นทุนรวมของกิจการ

3. ศูนย์ลงทุน (Investment Center) เป็นศูนย์ความรับผิดชอบหนึ่งในองค์กรที่ผู้จัดการศูนย์จะรับผิดชอบทั้งรายได้ ต้นทุน และการลงทุน ศูนย์ลงทุนเป็นศูนย์ที่วัดประสิทธิภาพโดยการประเมินรายได้ที่รับจากการลงทุน

4. ศูนย์ต้นทุน (Cost Center) เป็นศูนย์ความรับผิดชอบเฉพาะต้นทุนการวัดประสิทธิภาพของศูนย์ต้นทุนเท่านั้น จะทำการวัดจากต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่ประมาณการไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง

6. การบริหารงานวัดผลอย่างคุณภาพ : การวัดผลและประเมินผลองค์กร

สุกัญญา แก่นใจ (2559) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารและการรับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กล่าวถึงเครื่องมือการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารยุคใหม่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของพนักงานในการบริหาร การกำหนดเป้าหมาย และผลสำเร็จขององค์กร โดยมีความเชื่อที่ว่า เป้าหมายขององค์กรจะไม่มีวันสำเร็จเป้าหมายหากเป้าหมายนั้นรับรู้เพียงกลุ่มผู้บริหารเท่านั้น เครื่องมือการบริหารอย่าง Balanced Scorecard (BSC) และ Key Performance Indicator (KPI) จึงถูกออกแบบมารองรับแนวความคิดและความเชื่อความมีประสิทธิภาพขององค์กรจนกลายเป็นเครื่องมือการบริหารที่ได้รับการยอมรับเพื่อแปลงวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย และกลยุทธ์ขององค์กรสู่พนักงานทุกระดับในการปฏิบัติให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

Balanced Scorecard คือ ระบบการบริหารงานและประเมินผลทั่วทั้งองค์กร BSC เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) และแผนกลยุทธ์ (Strategic Plan) แล้วแปลงไปสู่ทุกจุดขององค์กรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายงานและแต่ละคน โดยระบบของ BSC และเป็นแนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงาน

ประโยชน์ที่ได้จากการทำ Balanced Scorecard

1. ช่วยให้ผลการดำเนินงานขององค์กรดีขึ้น โดยต้องให้เจ้าหน้าที่ทั่วทั้งองค์กรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ขององค์กรมากขึ้น และเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ
2. ช่วยในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และวัฒนธรรมขององค์กรโดยอาศัยการกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่
3. ให้พนักงานเกิดการรับรู้และเข้าใจว่างานแต่ละอย่างมีที่มาที่ไป อีกทั้งผลของงานตนเองจะส่งผลต่อผลการดำเนินงานของผู้อื่นและขององค์กรอย่างไร

7. การบริหารคุณภาพโดยรวม : การบริหารคุณภาพสร้างความพอใจแก่ลูกค้า

ดวงมณี โกมารทัต; และคณะ (2545) อธิบายว่าการบริหารคุณภาพโดยรวม คือ แนวคิดที่นิยมนำมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน ซึ่งมีวิธีการสำคัญที่จะทำให้การบริหารคุณภาพบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้คือ การใช้วงจร PDCA (วงล้อเดมมิง) ซึ่งเป็นวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้คิดค้นวงจร PDCA คือ เอ็ดเวิร์ด เดมมิง คิดวงจร PDCA เป็นวิธีการประยุกต์วิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน มี 4 ขั้นตอนที่สำคัญ คือ

1. การวางแผน (Plan) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด โดยเริ่มจากการกำหนดปัญหาที่จะแก้ไข รวบรวมข้อมูลเลือกทางเลือกและการวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อเลือกวิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหา
2. การปฏิบัติ (Do) นำทางเลือกที่ตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติโดยมั่นใจว่าผู้รับผิดชอบตระหนักถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นอย่างถ่องแท้แล้ว และให้ผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินงานตามแผน รู้ถึงรายละเอียดและขั้นตอนต่างๆ มีการจัดอบรมเพื่อดำเนินงานตามแผนและมีการจัดทรัพยากรที่จำเป็น
3. การตรวจสอบ (Check) มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินควรประเมินการดำเนินงานขององค์กรว่าสามารถดำเนินงานให้ได้ตามแผนหรือไม่ และเนื้อหาของแผนครบถ้วนหรือไม่

4. การปรับปรุงแก้ไข (Act) ในการปฏิบัติงานกิจการกำหนดมาตรฐานจากผลการดำเนินงานเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคต และทำการแก้ไขในส่วนที่ทำให้ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

8. งบประมาณจ่ายลงทุน : การประเมินโครงการลงทุนระยะยาว

อัญชลี พิพัฒน์เสริม (2554) แนวความคิดของการตัดสินใจจัดทำงบประมาณรายจ่ายลงทุน นับเป็นการตัดสินใจทางการเงินที่สำคัญมากในทางธุรกิจ เพราะการตัดสินใจจ่ายลงทุนไม่เพียงแต่กำหนดความเสี่ยงภัยของธุรกิจเท่านั้น แต่ยังกำหนดความสามารถในการทำกำไรให้ธุรกิจด้วย ซึ่งปกติจะเป็นการจัดสรรเงินลงทุนที่มีจำนวนมากไปลงทุน ส่วนผลประโยชน์หรือกำไรที่จะได้รับจะค่อยๆ ทอยเข้ามาในอนาคต

การตัดสินใจลงทุนเป็นเรื่องของการวางแผนทางการเงินระยะยาวของกิจการโดยที่จะสรุปกิจกรรมต่างๆ ออกมาเป็นกระแสเงินสดรับและกระแสเงินสดจ่ายลงทุน กำไรขาดทุนที่ได้รับตลอดจนฐานะทางการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการแต่ละงวด ดังนั้นการประมาณการเงินสดเข้าออกของโครงการที่จะลงทุน จึงถือได้ว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุดของการทำงบลงทุน

เบญจมาศ อภิสิทธิ์ภิญโญ; และคณะ (2555) การวิเคราะห์การลงทุน เป็นกระบวนการในการพิจารณาตัดสินใจเลือกลงทุนในโครงการดำเนินการระยะยาว ซึ่งจะต้องใช้เงินทุนจำนวนมากและผลตอบแทนที่ได้รับไม่แน่นอน เช่น การซื้อเครื่องจักรใหม่ การสร้างโรงงานใหม่ และการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นต้น การวิเคราะห์การลงทุนถือว่ามีความสำคัญต่อธุรกิจ เพราะจะทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จจากการตัดสินใจของฝ่ายบริหารได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและเครื่องมือทางการเงินเพื่อการตัดสินใจการใช้เงินลงทุนของธุรกิจให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนวรรณกรรม ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

วีรวรรณ ศิริพงษ์ (2559) ศึกษาเรื่องการใช้บัญชีบริหารของผู้บริหาร SMEs จังหวัดสงขลาพบว่าผู้บริหารมีการใช้บัญชีบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการใช้งานด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมาคือ การวางแผน การตัดสินใจตามลำดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการใช้บัญชีบริหารในกิจการในภาพรวมอยู่ระดับกลาง ทั้งนี้ผู้บริหารมีตำแหน่งรูปแบบของกิจการ จำนวนพนักงานที่ต่างกัน และระยะเวลาการประกอบธุรกิจที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในด้านการวางแผน ด้านการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

บินหว่า เศรษฐบุตติ (2559) ศึกษาเรื่องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารของผู้บริหารด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการควบคุมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้ 1) การใช้ข้อมูลด้านการบัญชีบริหารจำแนกตามรูปแบบการบริหารธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทั้งนี้การใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีบริหารด้านการวางแผนของบริษัทแม้กับรูปแบบการบริหารแบบเจ้าของคนเดียว ในด้านการวางแผนกำหนดราคาสินค้าและงบประมาณแตกต่างกัน รูปแบบการบริหารโดยพันธสัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการบริหารแบบเจ้าของคนเดียว 2) การใช้ข้อมูลด้านการบัญชีบริหารจำแนกตามจำนวนพนักงานและลูกจ้าง ได้แก่พนักงานไม่เกิน 50 คน 51-200 คน และจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกิจการขนาดเล็กกิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดใหญ่มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารที่แตกต่างกัน

วรารณ นาคใหม่; และสมยศ อวเกียรติ (2558) ศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีต่อการดำเนินงานของธุรกิจในเขตภาคกลาง โดยมีการกำหนดลักษณะของธุรกิจของการดำเนินธุรกิจภาคกลาง ได้แก่รูปแบบธุรกิจบริษัทจำกัด จำนวนพนักงาน 10-50 คน มีการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเพื่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ พบว่าตัวแปร การวางแผน การสั่งการ การควบคุม การตัดสินใจ และตัวแปรการจัดการต้นทุน มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตในเขตภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุษณีย์ เส็งพานิช (2558) ศึกษาเรื่องการบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของ SMEs ในเขตภาคเหนือ เปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของ SMEs ที่เป็นธุรกิจต่างประเภทกัน พบว่ากิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก SMEs ที่เป็นธุรกิจต่างประเภทกัน มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการเงินบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในด้านการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์กำไร งบประมาณ การปรับปรุงกระบวนการทำ การบริหารต้นทุน การวัดผลการดำเนินงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้กลุ่มกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นประเภทธุรกิจที่มีค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในทุกด้านดังกล่าวมา (ยกเว้นด้านการบริหารลูกหนี้) แตกต่างจากกิจการประเภทคณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และบริษัท จำกัด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกิจการประเภทเจ้าของคนเดียวมีการใช้ข้อมูลน้อยกว่ากิจการประเภทอื่น

ศุภลักษณ์ สมโภช (2558) ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตภาคเหนือต่อการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีบริหาร พบว่าผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตภาคเหนือมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีบริหารอยู่ในระดับมาก ประเภทการจดทะเบียนของกิจการ ได้แก่เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มีความต้องการใช้ข้อมูลด้านการตัดสินใจมากที่สุดรองลงมาคือการสั่งการ การควบคุม และการวางแผน ตามลำดับ สำหรับโรงสีขนาดเล็กมีความต้องการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน

โรงสีขนาดกลาง และโรงสีขนาดใหญ่มีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารอยู่ในระดับมาก

อัจฉรา คงสมมาตย์ (2557) ศึกษาเรื่องการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารเพื่อการจัดการธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) โดยศึกษาจำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนผู้ถือหุ้นของกิจการ จำนวนพนักงานและระยะเวลาในการดำเนินงานของอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน พบว่าจำนวนผู้ถือหุ้นและระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการจัดการธุรกิจด้านการวางแผนการผลิตแตกต่างกัน

นิภาวรรณ ใจเป็น (2557) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย โดยมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานทั้งหมดในปัจจุบันแตกต่างกัน พบว่า 1) ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีรูปแบบธุรกิจได้แก่บริษัท และห้างหุ้นส่วนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ด้านการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบการแข่งขันไม่แตกต่างกัน 2) จำนวนพนักงานมีความคิดเห็นด้านการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบการแข่งขันไม่แตกต่างกัน

ณัฐริต เตชะบุญ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือในการใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อการบริหาร พบว่าผู้ประกอบการผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือที่มีลักษณะการดำเนินงานของกิจการเป็นเจ้าของคนเดียว บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารแตกต่างกันกิจการที่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 5 คน, 6-10 คน, 11-20 คน, 21 คนขึ้นไป มีความต้องการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจแตกต่างกัน

สมเจตน์ ปันแก้ว (2556) ศึกษาเรื่องความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้างในอำเภอเชียงใหม่ พบว่า การใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมด้านการวางแผน ด้านการสั่งการ ด้านการควบคุม และด้านการตัดสินใจสำคัญเป็นอันดับแรกในการนำไปสู่ความสำเร็จทางธุรกิจ ซึ่งการใช้ข้อมูลทางบัญชียิ่งจะแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะตามตำแหน่งงาน ตามรูปแบบการบริหารธุรกิจโรงแรม ตามจำนวนพนักงานและลูกจ้าง และตามระยะเวลาเปิดดำเนินการ จำนวนพนักงานและลูกจ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารโรงแรมที่มีพนักงาน 51 คนขึ้นไป (ขนาดกลาง-ขนาด

ใหญ่) ใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารแตกต่างกับผู้บริหารโรงแรมที่มีพนักงานไม่เกิน 50 คน (ขนาดเล็ก) โดยด้านการวางแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วัลยา สุธาวา (2556) ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้บริหารโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ มีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีทั่วไปในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร พบว่าผู้บริหารธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามสัญชาติของนักลงทุนของกิจการที่ทำงานอยู่ของผู้บริหารธุรกิจโรงแรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 1) สัญชาติของนักลงทุนมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีมากที่สุดคือสัญชาติไทย 2) สัญชาติอเมริกาและไทยมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการวางแผน การสั่งการและสนใจมากที่สุด 3) สัญชาติจีนและสัญชาติไทยมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการควบคุมมากที่สุด 4) สัญชาติไทยและสัญชาติเยอรมันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจมากที่สุด

วิชุดา นาคเถื่อน (2554) ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารในภาคการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดปทุมธานี พบว่ามีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่าอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาดำเนินธุรกิจ และจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แตกต่างกัน ทั้งนี้ 1) รูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัดเห็นความสำคัญของการนำเครื่องมือการบัญชีบริหารมาใช้มากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว 2) จำนวนพนักงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารโดยรวมและด้านการสั่งการและด้านการควบคุมแตกต่างกัน กล่าวคือกิจการที่มีจำนวนพนักงาน 51-100 คน เห็นความสำคัญมากกว่ากิจการที่มีจำนวนพนักงานระหว่าง 10-50 คน

TNI

THAI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร เป็นการวิจัยค้นคว้าแบบอิสระ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดแนวทางในการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เข้าอบรมสัมมนาบัญชีที่ทางสภาวิชาชีพบัญชี และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์จัดอบรมขึ้น ดังนี้

1. หลักสูตรบัญชีเกี่ยวกับรายได้สำหรับ SMEs วันที่ 2 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน
2. ภาพรวมมาตรฐานการรายงานทางการเงินรุ่นที่ 4/60 วันที่ 4 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน
3. “ผู้ประกอบการวิชาชีพบัญชีปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ครั้งที่ 5/2561” เรื่องก้าวหน้ามาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการ SMEs วันที่ 12 ธันวาคม 2560 จำนวน 330 คน

จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นจำนวน 990 คน

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 480 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี จำนวน 456 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาจากตำรา ค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิด ตามลักษณะปัจจัยที่จะศึกษา และนำมาสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 คำถามข้อมูลส่วนตัวไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยการทำงาน จำนวน 6 ข้อ ได้แก่

ข้อ 1 การทำงานบัญชี	ข้อ 2 เพศ
ข้อ 3 อายุ	ข้อ 4 ระดับการศึกษา
ข้อ 5 ตำแหน่งงาน	ข้อ 6 ระยะเวลาการทำงาน

เพื่อดูภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ ประกอบด้วย คำถามจำนวน 4 ข้อ ได้แก่

ข้อ 7.1 - 7.4	ประเภทธุรกิจ
ข้อ 8.1 - 8.4	รูปแบบการจัดทะเบียน
ข้อ 9.1 - 9.4	รูปแบบการลงทุน
ข้อ 10.1 - 10.4	จำนวนพนักงาน

เพื่อดูภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของ (มณูญชัย ธีระอกนิษฐ์. 2552 : 109-115) มาปรับใช้โดยมีการปรับแบบสอบถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง คำถามมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วนแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพื่อวัดระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร จำนวน 20 ข้อ ได้แก่

ข้อ 11.1 - 11.5	การวางแผน	จำนวน	5 ข้อ
ข้อ 12.1 - 12.5	การจัดโครงสร้างและสั่งการ	จำนวน	5 ข้อ
ข้อ 13.1 - 13.5	การควบคุมประเมินผลงาน	จำนวน	5 ข้อ
ข้อ 14.1 - 14.5	การตัดสินใจ	จำนวน	5 ข้อ

แบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด (Close-Ended Response Question) เป็นมาตราส่วนแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนนดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นระดับ มาก
3	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นระดับ น้อย
1	หมายถึง	ให้ความคิดเห็นระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบริหาร

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเฉลี่ยของแบบสอบถามโดยแบ่งเป็นคะแนนออกเป็น 5 ช่วง ผู้ศึกษาใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์ในการให้คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร} \quad \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การแปลความหมายเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.21 - 5.00	ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในระดับสูงมาก
3.41 - 4.20	ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในระดับในระดับสูง
2.61 - 3.40	ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในระดับต่ำ
1.00 - 1.80	ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารในระดับต่ำมาก

2. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้ในการศึกษานี้สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัด และมีความแม่นยำในการวัด ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบเครื่องมือดังนี้

1) ทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องตามองค์ประกอบที่ต้องการศึกษาและความเหมาะสมของภาษา (Wording) เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปสอบถามในการเก็บข้อมูลจริง

2) การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาคุณภาพของแบบสอบถามจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์หาค่าสัมประสิทธิ์แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ของครอนบัค (Cronbachs' Alpha Coefficient) ครอนบัค (Cronbach. 1990 : 204) โดยการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แสดงความเชื่อมั่นของแบบสอบถามไม่ต่ำกว่า .70 โดยการทดสอบความเชื่อมั่น มีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร มีข้อคำถาม 20 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการวางแผน	เท่ากับ .917
2. ด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ	เท่ากับ .905
3. ด้านการควบคุมประเมินผล	เท่ากับ .868
4. ด้านการตัดสินใจ	เท่ากับ .876

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่แผนกอบรมสัมมนาของสภาวิชาชีพบัญชี และกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อขออนุญาตเข้าแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เข้าอบรมสัมมนาบัญชีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบัญชี
2. ดำเนินการขออนุญาตจากทางสถาบันในการจัดทำจดหมายขอความอนุเคราะห์เข้าแจกแบบสอบถามพร้อมแนบตัวอย่างแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด เพื่อส่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้วิจัยเข้าแจกแบบสอบถาม ณ วันที่เวลาที่กำหนดด้วยตนเอง โดยมีการจัดเก็บแบบสอบถามกลับมาทั้งหมดภายในวันที่ระบุ ทั้งนี้ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 640 ชุด และได้รับกลับมาทั้งหมดจำนวน 510 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.69 โดยพบว่ามีแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 480 ชุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี จำนวน 456 คน คิดเป็นร้อยละ 95
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและสรุปผลสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม และข้อมูลองค์กร
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลเพื่อใช้สนับสนุนการศึกษาให้มีความสมบูรณ์โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ ตำรา และบทความต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม และข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาดำเนินการตามรายละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) เป็นการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้
3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการลงรหัสมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) และทำการคำนวณทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for the Social Sciences) ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การทำงานบัญชี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการทำงานบัญชี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ค่าเฉลี่ย (ค่าเฉลี่ย $\text{Mean} = \bar{X}$) ใช้แปลความหมายระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation=S.D.) ใช้คู่กับค่าเฉลี่ยเพื่อแสดงระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้าง และสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ
5. การวิเคราะห์ความแปรปรวน One-way Analysis of Variance (ANOVA) ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์และเมื่อพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 640 ชุด และได้รับกลับมาทั้งหมดจำนวน 510 โดยพบว่าตัวอย่างคือผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 480 คน คิดเป็นร้อยละ 75 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี จำนวน 456 คน ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป ความเกี่ยวข้องในการทำงานบัญชี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์กรธุรกิจประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ รูปแบบการจดทะเบียน รูปแบบการลงทุน และจำนวนพนักงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลผล และการจัดอันดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผลการตัดสินใจ โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลผล และการจัดอันดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งประกอบด้วย

1. เปรียบเทียบประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน
2. เปรียบเทียบรูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน
3. เปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

โดยมีการใช้ One way Analysis of Variance (ANOVA) ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 0.95 โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอผลการวิจัยผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	หมายถึง	ขนาดของประชากร (Population Size)
n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
Sig.	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ (Significant)
H ₀	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	หมายถึง	ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยความถี่ของการทำงานบัญชี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานบัญชี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ทำงานบัญชี	456	95.00
2. ไม่ทำงานบัญชี	24	5.00
รวม	480	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จำแนกเป็นผู้ทำงานบัญชี 456 คน คิดเป็นร้อยละ 95 และผู้ที่ไม่ทำงานบัญชีมีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	72	15.79
2. หญิง	384	84.21
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จำแนกตามเพศ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 ลงมาเป็นเพศชายจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 21-30 ปี	42	9.21
2. 31-40 ปี	154	33.77
3. 41-50 ปี	144	31.58
4. 51 ปีขึ้นไป	116	25.44
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 รองลงมามีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 31.58 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 25.44 และอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	11	2.42
2. ระดับปริญญาตรี	271	59.43
3. ระดับปริญญาโท	165	36.18
4. ระดับปริญญาเอก	9	1.97
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่มี การศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 59.43 รองลงมา เป็นระดับปริญญาโท มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.42 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุด มีการศึกษาระดับปริญญาเอก 9 คน คิดเป็นร้อยละ 1.97 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เจ้าของกิจการ/กรรมการผู้จัดการ	90	19.74
2. ผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ	192	42.11
3. ผู้ควบคุม/ซูเปอร์ไวเซอร์	24	5.26
4. ผู้ปฏิบัติงาน	150	32.89
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ จำนวน 192 คน คิดเป็น ร้อยละ 42.11 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89 เจ้าของกิจการ/ กรรมการผู้จัดการ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 19.74 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ควบคุม/ซูเปอร์ไวเซอร์ มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 1 ปี	7	1.54
2. ตั้งแต่ 1 ปี - 5 ปี	51	11.18
3. มากกว่า 5 ปี - 10 ปี	73	16.21
4. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	325	71.27
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน พบว่าส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 71.27 รองลงมา มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี - 10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.01 ระยะเวลาตั้งแต่ 1ปี - 5 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 11.18 ระยะเวลาในการทำงานไม่เกิน 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.54 ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์การธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลองค์การธุรกิจ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การค้าส่ง	42	9.21
2. การค้าปลีก	42	9.21
3. การบริการ	278	60.96
4. อุตสาหกรรมการผลิต	94	20.62
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ พบว่าส่วนใหญ่เป็นการบริการจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 60.96 รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการผลิตจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 20.62 การค้าปลีกจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 และกลุ่มการค้าส่ง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9.21 ของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการจัดทะเบียน

รูปแบบการจัดทะเบียน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ห้างหุ้นส่วน/บุคคลธรรมดา	60	13.16
2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	10	2.19
3. บริษัทจำกัด	351	76.97
4. บริษัทมหาชนจำกัด	35	7.68
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการจัดทะเบียน พบว่าส่วนใหญ่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 76.97 รองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วน/บุคคลธรรมดา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 บริษัทมหาชนจำกัด มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 7.68 และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.19

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรูปแบบการลงทุน

รูปแบบการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไทย 100%	374	82.02
2. ญี่ปุ่น 100%	12	2.63
3. ไทย-ญี่ปุ่น	18	3.95
4. อื่นๆ	52	11.40
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 15 แสดงจำนวนและกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบการลงทุน พบว่าส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของผู้ถือหุ้นไทย 100% จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 82.02 รองลงมาเป็นรูปแบบการลงทุนของชาติอื่นๆ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ทั้งนี้ การลงทุนของผู้ถือหุ้นไทย-ญี่ปุ่น มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.95 การลงทุนของผู้ถือหุ้นญี่ปุ่น 100% มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงาน

จำนวนพนักงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. น้อยกว่า 50 คน	269	58.99
2. 51-200 คน	96	21.05
3. 200 คนขึ้นไป	91	19.96
รวม	456	100.00

จากตารางที่ 16 แสดงจำนวนและกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนพนักงานพบว่าส่วนใหญ่เป็นพนักงานน้อยกว่า 50 คน จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 58.99 จำนวนพนักงาน 51-200 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05 และจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป คนจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 19.96 ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การแปลผล และการจัดอันดับแสดงได้ดังนี้จาก

ตารางที่ 17 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

การใช้ประโยชน์ การบัญชีบริหาร	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการวางแผน	3.94	0.650	สูง	1
2. ด้านการตัดสินใจ	3.94	0.719	สูง	2
3. ด้านการควบคุมและประเมินผล	3.81	0.664	สูง	3
4. ด้านการจัดโครงสร้างและสิ่งการ	3.70	0.696	สูง	4

จากตารางที่ 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์ การบัญชีบริหาร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (S.D.= 0.682) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้

อันดับ 1 ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.650)

อันดับ 2 ด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.719)

อันดับ 3 ด้านการควบคุมและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D.= 0.664)

อันดับ 4 ด้านการจัดโครงสร้างและสิ่งการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.= 0.696)

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน

การวางแผน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	120 26.32%	230 50.44%	94 20.61%	9 1.97%	3 0.66%	4.00	0.780	สูง	3
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีในอดีตเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปัจจุบัน	137 30.04%	247 54.17%	64 14.04%	7 1.54%	1 0.22%	4.12	0.713	สูง	2
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการวางแผนการประมาณการรายรับ-รายจ่าย	151 33.11%	223 48.9%	73 16.01%	6 1.32%	3 0.66%	4.13	0.767	สูง	1

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน (ต่อ)

การวางแผน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
กิจการใช้ข้อมูลการบัญชี วิเคราะห์และวางแผนการตลาด	99 21.71%	210 46.05%	123 26.97%	19 4.17%	5 1.10%	3.83	0.852	สูง	4
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวางแผนลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน	57 12.50%	214 46.93%	150 32.89%	29 6.36%	6 1.32%	3.63	0.831	สูง	5
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.94	0.789	สูง	

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน พบว่ามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับสูงค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 (S.D.= 0.789) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่าอันดับ 1 คือ กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการวางแผนการประมาณการรายรับ-รายจ่ายอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.13 (S.D.= 0.767)

อันดับ 2 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีในอดีตเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปัจจุบันอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.12 (S.D.= 0.713)

อันดับ 3 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D.= 0.780)

อันดับ 4 คือกิจการใช้ข้อมูลการบัญชีวิเคราะห์และวางแผนการตลาด พบว่ามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.83 (S.D.= 0.852)

อันดับ 5 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวางแผนลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจนความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.63 (S.D.= 0.831)

ตารางที่ 19 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ

การสั่งการ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้บังคับบัญชา	49 10.75%	233 51.10%	138 30.26%	33 7.24%	3 0.66%	3.64	0.794	สูง	5
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย	55 12.06%	243 53.29%	132 28.95%	23 5.04%	3 0.66%	3.71	0.767	สูง	3
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ	62 13.60%	223 48.90%	136 29.82%	30 6.58%	5 1.10%	3.67	0.831	สูง	4
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน	73 16.01%	222 48.68%	128 28.07%	28 6.14%	5 1.10%	3.72	0.843	สูง	2
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อกระตุ้นการทำงานของพนักงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	79 17.32%	231 50.66%	114 25.00%	24 5.26%	8 1.75%	3.77	0.859	สูง	1
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.70	0.819	สูง	

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ พบว่ามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.= 0.819)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า

อันดับ 1 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อกระตุ้นการทำงานของพนักงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.77 (S.D.= 0.859)

อันดับ 2 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง 3.72 (S.D.= 0.843)

อันดับ 3 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับมอบหมายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในสูง มีค่าเฉลี่ย 3.71 (S.D.= 0.767)

อันดับ 4 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.67 (S.D.= 0.831)

อันดับ 5 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.64 (S.D.= 0.794)

ตารางที่ 20 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล

การควบคุมและ ประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
กิจการใช้ข้อมูลบัญชี เพื่อติดตามและ ประเมินผลองค์กร	100 21.93%	241 52.85%	101 22.15%	14 3.07%	0 0%	3.94	0.749	สูง	2
กิจการใช้ข้อมูลบัญชี เพื่อการปฏิบัติงาน อย่างเป็นระบบ	67 14.59%	249 54.51%	118 25.88%	18 3.95%	4 0.88%	3.78	0.772	สูง	3
กิจการใช้ข้อมูลบัญชี เพื่อประเมินผลการ ดำเนินงาน เปรียบเทียบกับ แผนงานที่กำหนดไว้	111 24.34%	230 50.44%	98 21.49%	15 3.29%	2 0.44%	3.95	0.793	สูง	1
กิจการประเมินความ คืบหน้าของงานใน ช่วงเวลาและเวลาที่ เหมาะสม	56 11.28%	238 52.19%	135 29.61%	24 5.25%	3 0.66%	3.70	0.775	สูง	4
กิจการมีการแจ้งผล การประเมินผลงานแก่ บุคลากรที่รับผิดชอบ เพื่อนำไปปรับปรุงการ ทำงาน	53 11.62%	238 52.19%	136 29.82%	22 4.82%	7 1.54%	3.68	0.801	สูง	5
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.81	0.778	สูง	

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D.= 0.778)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า

อันดับ 1 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนงานที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.95 (S.D.= 0.793)

อันดับ 2 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.749)

อันดับ 3 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.78 (S.D.= 0.772)

อันดับ 4 คือกิจการประเมินความคืบหน้าของงานในช่วงเวลาและความถี่ที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.70 (S.D.= 0.775)

อันดับ 5 คือกิจการมีการแจ้งผลการประเมินผลงานแก่บุคลากรที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.68 (S.D.= 0.801)

ตารางที่ 21 ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ

การตัดสินใจ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ	123 26.97%	227 49.78%	93 20.39%	12 2.63%	1 0.22%	4.01	0.775	สูง	2
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการกำหนดราคาขาย	100 21.93%	206 45.18%	119 26.10%	25 5.48%	6 1.32%	3.81	0.885	สูง	5
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	115 25.22%	209 45.83%	108 23.68%	20 4.39%	4 0.88%	3.90	0.857	สูง	3
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์	102 22.37%	222 48.58%	105 23.03%	24 5.26%	3 0.66%	3.87	0.841	สูง	4
กิจการใช้ข้อมูลบัญชีที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้	153 33.55%	220 48.25%	72 15.79%	7 1.54%	4 0.88%	4.12	0.788	สูง	1
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวม						3.94	0.829	สูง	

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจพบว่ามีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.829)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยพบว่า

อันดับ 1 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.12 (S.D.= 0.788)

อันดับ 2 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D.= 0.775)

อันดับ 3 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.= 0.857)

อันดับ 4 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย 3.87 (S.D.= 0.841)

อันดับ 5 คือกิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการกำหนดราคาขาย มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D.= 0.885)

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และทดสอบระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มแบบ 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ในกรณีที่เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นที่เป็นข้อมูลเชิงกลุ่มมากกว่า 2 ตัวเลือก กับตัวแปรตามเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง

สมมติฐานข้อที่ 1

เปรียบเทียบประเภทรูทกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

H_0 : เปรียบเทียบประเภทรูทกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เปรียบเทียบประเภทรูทกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทรูทกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชี
บริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ
แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์ การบัญชีบริหาร	ประเภทรูทกิจ	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
การวางแผน	1. การคำสั่ง	42	4.06	0.636	0.919	.431
	2. การคำปลีก	42	3.91	0.646		
	3. การบริการ	278	3.95	0.640		
	4. ธุรการกรรมการผลิต	94	3.87	0.689		
การจัดโครงสร้างและ สั่งการ	1. การคำสั่ง	42	3.74	0.704	0.161	.922
	2. การคำปลีก	42	3.68	0.712		
	3. การบริการ	278	3.71	0.678		
	4. ธุรการกรรมการผลิต	94	3.67	0.743		
การควบคุมและ การประเมินผล	1. การคำสั่ง	42	3.92	0.696	0.787	.502
	2. การคำปลีก	42	3.72	0.760		
	3. การบริการ	278	3.82	0.630		
	4. ธุรการกรรมการผลิต	94	3.77	0.705		
การตัดสินใจ	1. การคำสั่ง	42	4.08	0.689	0.654	.581
	2. การคำปลีก	42	3.96	0.675		
	3. การบริการ	278	3.93	0.711		
	4. ธุรการกรรมการผลิต	94	3.90	0.773		

จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของประเภทรูทกิจมีการใช้
ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล
การตัดสินใจแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05
พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานรูทกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .431
นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การวางแผนที่แตกต่างกันมีการใช้
ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ ค่า Sig. (2-tailed)
มีค่าเท่ากับ .922 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การจัดโครงสร้างและ
สั่งการแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล ค่า Sig. (2-tailed) มี
ค่าเท่ากับ .502 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การควบคุมและประเมินผล
มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .581 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การตัดสินใจที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2

เปรียบเทียบรูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

H_0 : เปรียบเทียบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : เปรียบเทียบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจดทะเบียนมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร	รูปแบบการจดทะเบียน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
การวางแผน	1. หสน./บุคคลธรรมดา	60	3.93	0.643	0.190	.903
	2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	10	3.80	0.516		
	3. บริษัทจำกัด	351	3.94	0.666		
	4. บริษัทมหาชนจำกัด	35	3.97	0.547		
การจัดโครงสร้างและสั่งการ	1. หสน./บุคคลธรรมดา	60	3.71	0.680	0.113	.953
	2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	10	3.58	0.720		
	3. บริษัทจำกัด	351	3.71	0.699		
	4. บริษัทมหาชนจำกัด	35	3.69	0.712		
การควบคุมและการประเมินผล	1. หสน./บุคคลธรรมดา	60	3.79	0.639	0.318	.813
	2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	10	3.80	0.490		
	3. บริษัทจำกัด	351	3.80	0.688		
	4. บริษัทมหาชนจำกัด	35	3.91	0.496		
การตัดสินใจ	1. หสน./บุคคลธรรมดา	60	3.90	0.666	0.088	.967
	2. ห้างหุ้นส่วนจำกัด	10	3.98	0.405		
	3. บริษัทจำกัด	351	3.95	0.752		
	4. บริษัทมหาชนจำกัด	35	3.93	0.525		

จากตารางที่ 23 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการจัดทะเบียน มีการใช้ประโยชน์การบริหารแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

การใช้ประโยชน์การบริหารด้านการวางแผน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .903 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การวางแผนที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .953 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การจัดโครงสร้างและสั่งการที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .813 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การควบคุมและประเมินผลแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบริหารด้านการตัดสินใจ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .967 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การตัดสินใจที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3

เปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

H_0 : เปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : เปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร	รูปแบบการลงทุน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
การวางแผน	1. ไทย 100%	374	3.91	0.636	2.001	.113
	2. ญี่ปุ่น 100%	12	4.22	0.646		
	3. ไทย-ญี่ปุ่น	18	3.96	0.640		
	4. อื่นๆ	52	4.10	0.689		
การจัดโครงสร้างและสั่งการ	1. ไทย 100%	374	3.69	0.704	0.816	.485
	2. ญี่ปุ่น 100%	12	4.00	0.712		
	3. ไทย-ญี่ปุ่น	18	3.73	0.678		
	4. อื่นๆ	52	3.73	0.743		
การควบคุมและการประเมินผล	1. ไทย 100%	374	3.77	0.696	3.313	.020*
	2. ญี่ปุ่น 100%	12	4.18	0.760		
	3. ไทย-ญี่ปุ่น	18	3.90	0.630		
	4. อื่นๆ	52	4.00	0.705		
การตัดสินใจ	1. ไทย 100%	374	3.93	0.689	0.41	.746
	2. ญี่ปุ่น 100%	12	3.97	0.675		
	3. ไทย-ญี่ปุ่น	18	4.12	0.711		
	4. อื่นๆ	52	3.95	0.773		

หมายเหตุ : *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .113 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การวางแผนที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .485 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การสั่งการที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .020 นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การควบคุมและประเมินผลที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .746 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การตัดสินใจที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร

การบัญชีบริหาร	รูปแบบการลงทุน	ญี่ปุ่น 100%	ไทย-ญี่ปุ่น	อื่น ๆ
การควบคุมและประเมินผล	ไทย 100%	-.416 (.032) *	-.133 (.403)	-.229 (.019) *
	ญี่ปุ่น 100%		.283 (.249)	.187 (.376)
	ไทย-ญี่ปุ่น			.096 (.059)

หมายเหตุ : *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนไทย 100% เปรียบเทียบกับการลงทุนญี่ปุ่น 100% พบว่ากับการลงทุนไทย 100% มีการควบคุมและประเมินผลน้อยกว่าจากการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนไทย 100% มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลแตกต่างจากการลงทุนญี่ปุ่น 100% อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .416

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนไทย 100% เปรียบเทียบกับการลงทุนอื่น ๆ พบว่ากับการลงทุนไทย 100% มีการควบคุมและประเมินผลน้อยกว่าการลงทุนอื่น ๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนไทย 100% มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลแตกต่างจากการลงทุนอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .229

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนไทย 100% เปรียบเทียบกับการลงทุน ไทย-ญี่ปุ่น พบว่ากับการลงทุนไทย 100% มีการควบคุมและประเมินผลมากกว่าการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .403 ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนไทย 100% มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลไม่แตกต่างจากการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนญี่ปุ่น 100% เปรียบเทียบกับการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น พบว่ากับการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีการควบคุมและประเมินผลมากกว่าการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .249 ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนญี่ปุ่น 100% มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลไม่แตกต่างจากการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนญี่ปุ่น 100% เปรียบเทียบกับการลงทุนอื่นๆ พบว่ากับการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีการควบคุมและประเมินผลมากกว่าการลงทุนอื่นๆ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .376 ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนญี่ปุ่น 100% มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุม และประเมินผลไม่แตกต่างจากการลงทุนอื่นๆ

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่รูปแบบการลงทุนกับการบัญชีบริหาร ระหว่างการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น เปรียบเทียบกับการลงทุนอื่นๆ พบว่ากับการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น มีการควบคุมและประเมินผลมากกว่าการลงทุนอื่นๆ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .594 ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่า การลงทุนไทย-ญี่ปุ่น มีระดับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลไม่แตกต่างจากการลงทุนอื่นๆ

สมมติฐานข้อที่ 4

เปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

H_0 : เปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : เปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์ การบัญชีบริหาร	จำนวนพนักงาน	N	$\bar{X}$	S.D.	F	Sig. (2-tailed)
การวางแผน	1. น้อยกว่า 50 คน	269	3.87	0.693	4.559	.011*
	2. 51-200 คน	96	4.06	0.596		
	3. 200 คนขึ้นไป	91	4.04	0.541		
การจัดโครงสร้างและ สั่งการ	1. น้อยกว่า 50 คน	269	3.66	0.704	1.327	.266
	2. 51-200 คน	96	3.79	0.686		
	3. 200 คนขึ้นไป	91	3.73	0.679		
การควบคุมและ การประเมินผล	1. น้อยกว่า 50 คน	269	3.79	0.664	0.364	.696
	2. 51-200 คน	96	3.88	0.693		
	3. 200 คนขึ้นไป	91	3.82	0.637		
การตัดสินใจ	1. น้อยกว่า 50 คน	269	3.94	0.730	0.042	.959
	2. 51-200 คน	96	3.94	0.760		
	3. 200 คนขึ้นไป	91	3.96	0.642		

หมายเหตุ : *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน โดยใช้สถิติ One-way Analysis of Variance (ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .011 นั่นคือ สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การวางแผนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารแตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .266 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การจัดโครงสร้างและสั่งการที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .696 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การควบคุมและประเมินผลแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าเท่ากับ .959 นั่นคือ ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่า การตัดสินใจที่แตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำนวนพนักงานกับการบัญชีบริหาร

การบัญชีบริหาร	จำนวนพนักงาน	51-200 คน ขึ้นไป	200 คน ขึ้นไป
การวางแผน	น้อยกว่า 50 คน	-.197 (.011)*	-.172 (.029)*
	51-200 คน		.025 (.790)

หมายเหตุ : *ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำนวนพนักงานกับการบัญชีบริหาร ระหว่างจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน เปรียบเทียบกับจำนวนพนักงาน 51-200 คน พบว่าจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการวางแผนน้อยกว่าจำนวนพนักงาน 51-200 คน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .011 ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการวางแผนแตกต่างจากจำนวนพนักงาน 51-200 คน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .197

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำนวนพนักงานกับการบัญชีบริหาร ระหว่างจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน เปรียบเทียบกับจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป พบว่าจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คนมีการวางแผนน้อยกว่าจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .029 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .05 สรุปได้ว่า จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการวางแผนแตกต่างจากจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .172

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่จำนวนพนักงานกับการบัญชีบริหาร ระหว่างจำนวนพนักงาน 51-200 คน เปรียบเทียบกับจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป พบว่าจำนวนพนักงาน 51-200 คน มีการวางแผนมากกว่าจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป มีค่า Sig .(2-tailed) เท่ากับ .790 ซึ่งมากกว่า .05 สรุปได้ว่า จำนวนพนักงาน 51-200 คน มีระดับการวางแผนไม่แตกต่างจากจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการวิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้ จำนวน 480 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการทำบัญชีจำนวน 456 คน นำกลุ่มตัวอย่างทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
2. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารสามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างคือผู้เข้าอบรมสัมมนาบัญชี พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 384 คน คิดเป็นร้อยละ 84.21 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 33.77 รองลงมามีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 144 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 59.43 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท มีจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 36.18 ส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาเป็นผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 32.89 ส่วนใหญ่คือผู้ที่ทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 71.27 รองลงมาก็คือผู้ที่ปฏิบัติงานมากกว่า 5 ปี - 10 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 16.01

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์กรธุรกิจ

ธุรกิจส่วนใหญ่ คือธุรกิจบริการจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 60.96 รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการผลิตจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 20.62 จำแนกตามรูปแบบการจดทะเบียนพบว่ารูปแบบการจดทะเบียนส่วนใหญ่จดทะเบียนในรูปแบบบริษัทจำกัด จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 76.97 รองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วน/บุคคลธรรมดา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 การลงทุนของผู้ถือหุ้นไทย 100% จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 82.02 รองลงมาเป็นรูปแบบการลงทุนของชาติอื่นๆ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 พนักงานส่วนใหญ่เป็นพนักงานน้อยกว่า 50 คน จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 58.99 จำนวนพนักงาน 51-200 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 21.05

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารอยู่ในระดับสูงทุกด้าน โดยในด้านการวางแผนสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.650) รองลงมาได้แก่ ด้านการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ย 3.94 (S.D.= 0.710) ด้านการควบคุมและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 3.81 ด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการมีค่าเฉลี่ย 3.70

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผนพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการวางแผนและการประมาณการรับจ่าย การใช้ข้อมูลบัญชีในอดีตเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปัจจุบัน การใช้ข้อมูลเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการวางแผนลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ย 4.13, 4.12, 4.00, 3.83 และ 3.61 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการจัดโครงสร้างและสั่งการ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อกระตุ้นการทำงานของพนักงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ย 3.77, 3.72, 3.71, 3.67 และ 3.64 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนงานที่กำหนดไว้ กิจการใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กร การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การประเมินความคืบหน้าของงานในระยะเวลาและความถี่ที่เหมาะสม การมีการแจ้งผลการประเมินผลงานแก่บุคลากรที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.95, 3.94 3.78, 3.70 และ 3.68 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลบัญชีที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ การใช้ข้อมูลบัญชีเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการกำหนดราคาขาย มีค่าเฉลี่ย 4.12, 4.01, 3.90, 3.87 และ 3.81 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า ประเภทธุรกิจแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

รูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า รูปแบบการจดทะเบียนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

รูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า รูปแบบการลงทุนแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่พบว่ารูปแบบการลงทุนและการควบคุมและประเมินผลแตกต่างกัน ดังนี้

- 1) รูปแบบการลงทุนไทย 100% มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลแตกต่างจากรูปแบบการลงทุนญี่ปุ่น 100% โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .416
- 2) รูปแบบการลงทุนไทย 100% มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลไม่แตกต่างจากรูปแบบการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .133
- 3) รูปแบบการลงทุนไทย 100% มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุมและประเมินผลแตกต่างจากรูปแบบการลงทุนอื่นๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .229

4) รูปแบบการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุม และประเมินผลไม่แตกต่างจากรูปแบบการลงทุนไทย-ญี่ปุ่น โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .283

5) รูปแบบการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการควบคุม และประเมินผลไม่แตกต่างจากรูปแบบการลงทุนอื่นๆ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .187

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

จำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานสรุปได้ว่า จำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่พบว่าจำนวนพนักงานแตกต่างกันมีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผนแตกต่างกัน ดังนี้

1) จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน แตกต่างจากจำนวนพนักงาน 51-200 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .197

2) จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน แตกต่างจากจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .172

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร สามารถนำผลวิจัยมาอภิปรายได้ดังนี้

1. สมมติฐานข้อที่ 1

ผลการทดสอบพบว่าประเภทธุรกิจได้แก่ การค้าส่ง, การค้าปลีก, การบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตแตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารทางด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล และการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ (อัจฉรา คงสมมาตย์, 2557) ศึกษาการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารเพื่อการจัดการธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าประเภทธุรกิจแตกต่างกัน มีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารเพื่อการจัดการธุรกิจด้านการวางแผน การผลิต ด้านการส่งผลิต ด้านการตัดสินใจผลิตและด้านการควบคุมการผลิตแตกต่างกัน

2. สมมติฐานข้อที่ 2

ผลการทดสอบพบว่ารูปแบบการจดทะเบียน ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด/บุคคลธรรมดา, ห้างหุ้นส่วนจำกัด, บริษัทจำกัด, บริษัทมหาชนจำกัด มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ (นิภาวรรณ ใจเป็น. 2557) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงาน พบว่า ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีรูปแบบธุรกิจ ได้แก่ บริษัท และห้างหุ้นส่วนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเชิงกลยุทธ์ไม่แตกต่างกัน โดยมีการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด นอกจากนั้นพบว่าพบว่รูปแบบการจดทะเบียนได้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด/บุคคลธรรมดา, ห้างหุ้นส่วนจำกัด, บริษัทจำกัด, บริษัทมหาชนจำกัด มีการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ

1) วีรวรรณ ศิริพงษ์ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้บัญชีบริหารของผู้ประกอบการ SMEs จังหวัดสงขลาพบว่าผู้บริหารมีการใช้การบัญชีบริหารด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมา คือ การวางแผน การตัดสินใจตามลำดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการใช้บัญชีบริหารในกิจการในภาพรวมอยู่ระดับกลาง ทั้งนี้ผู้บริหารที่มีตำแหน่ง รูปแบบของกิจการ จำนวนพนักงานที่ต่างกัน และระยะเวลาการประกอบธุรกิจที่ต่างกันมีการใช้การบัญชีบริหารด้านการวางแผน ด้านการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

2) บินหว่า เศรษฐบดี (2559) การใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการใช้ข้อมูลด้านการบัญชีบริหารจำแนกตามรูปแบบการบริหารธุรกิจโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ยกเว้นการใช้ข้อมูลทางการบริหารด้านการวางแผน โดยบริษัทแม้กับรูปแบบการบริหารแบบเจ้าของคนเดียว และรูปแบบการบริหารโดยพันธมิตรสัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการบริหารแบบเจ้าของคนเดียว

3) ศุภลักษณ์ สมโภช (2558) ความต้องการของผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตภาคเหนือต่อการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร พบว่าผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตภาคเหนือมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารอยู่ในระดับมาก ประเภทการจดทะเบียนของกิจการ ได้แก่เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วนสามัญ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท มีความต้องการใช้ข้อมูลด้านการตัดสินใจมากที่สุดรองลงมาคือการสั่งการ การควบคุม และการวางแผนตามลำดับ สำหรับโรงสีขนาดเล็กมีความต้องการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนโรงสีขนาดกลางและโรงสีขนาดใหญ่มีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารอยู่ในระดับมาก

4) วราภรณ์ นาคใหม่; และสมยศ อวเกียรติ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีต่อการดำเนินงานของธุรกิจในเขตภาคกลาง โดยมีการกำหนดลักษณะของธุรกิจของการดำเนินธุรกิจภาคกลาง ได้แก่รูปแบบธุรกิจบริษัทจำกัด มีการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเพื่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ พบว่าตัวแปร การวางแผน การสั่งการ การควบคุม การตัดสินใจ และตัวแปรการจัดการต้นทุน มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตในเขตภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) อุษณีย์ เส่งพานิช (2558) พบว่าธุรกิจต่างประเภทกัน มีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้กลุ่มกิจการเจ้าของคนเดียวมีการใช้ประโยชน์ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในด้านการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการในกิจการ แตกต่างจากกิจการประเภทคณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และบริษัทจำกัดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกิจการประเภทเจ้าของคนเดียวมีการใช้ข้อมูลน้อยกว่ากิจการประเภทอื่น

6) วิชุดา นาคเถื่อน (2554) ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารในภาคการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดปทุมธานี พบว่าจำนวนพนักงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ในด้านรูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัดเห็นความสำคัญของการนำเครื่องมือการบัญชีบริหารมาใช้มากกว่ากิจการเจ้าของคนเดียว

3. สมมติฐานข้อที่ 3

รูปแบบการลงทุน ได้แก่ ไทย 100%, ญี่ปุ่น 100%, ไทย-ญี่ปุ่น และอื่นๆ แตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านควบคุมและประเมินผลแตกต่างกัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วัลยา สุธาวา. 2556) ความต้องการของผู้บริหารโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่มีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีทั่วไปในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร พบว่าผู้บริหารธุรกิจโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่จำแนกตามสัญชาติของนักลงทุนของกิจการที่ทำงานอยู่ของผู้บริหารธุรกิจโรงแรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 1) สัญชาติของนักลงทุนมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีมากที่สุดคือสัญชาติไทย 2) สัญชาติอเมริกาและไทยมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการวางแผน การสั่งการและจูงใจมากที่สุด 3) สัญชาติจีนและสัญชาติไทยมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการควบคุมมากที่สุด 4) สัญชาติไทยและสัญชาติเยอรมันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการตัดสินใจมากที่สุด

4. สมมติฐานข้อที่ 4

จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน, 51-200 คน, 200 คนขึ้นไป มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารแตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัย

1) วีรวรรณ ศิริพงษ์ (2559) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้บัญชีบริหาร ปัญหาและอุปสรรคของการใช้บัญชีบริหาร และเปรียบเทียบการใช้บัญชีบริหารของของผู้บริหาร พบว่า จำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน

2) บินหว่า เศรษฐบุดี (2559) การใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการใช้ข้อมูลด้านการบัญชีบริหารจำแนกตามจำนวนพนักงานและลูกจ้าง ได้แก่พนักงานไม่เกิน 50 คน 51-200 คน และจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คนขึ้นไป มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยกิจการขนาดเล็กกิจการขนาดกลาง และกิจการขนาดใหญ่มีการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารที่แตกต่างกัน

3) วราภรณ์ นาคใหม่; และสมยศ อวเกียรติ (2558) ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีต่อการดำเนินงานของธุรกิจเขตภาคกลาง โดยมีการกำหนดลักษณะของธุรกิจของการดำเนินธุรกิจภาคกลาง ได้แก่ จำนวนพนักงาน 10-50 คน มีการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารเพื่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ พบว่าตัวแปร การวางแผน การสั่งการ การควบคุม การตัดสินใจ และตัวแปรการจัดการต้นทุน มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตในเขตภาคกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ณัฐริต เตชะบุญ (2557) ศึกษาเรื่องความต้องการของผู้ผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือในการใช้ข้อมูลทางบัญชีเพื่อการบริหาร พบว่าผู้ประกอบการผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือที่มีลักษณะการดำเนินงานของกิจการเป็นเจ้าของคนเดียว บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนมีความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านจำนวนพนักงานที่แตกต่างกันมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารแตกต่างกันกิจการที่มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 5 คน, 6-10 คน, 11-20 คน 21 คนขึ้นไป มีความต้องการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารด้านการวางแผน การสั่งการ การควบคุม และการตัดสินใจแตกต่างกัน

5) สมเจตน์ ปันแก้ว (2556) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการใช้ข้อมูลทางบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้างในอำเภอเชียงใหม่ พบว่าการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนพนักงานและลูกจ้างอย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้บริหารโรงแรมที่มีพนักงาน 51 คนขึ้นไป (ขนาดกลาง-ขนาดใหญ่) ใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารแตกต่างกับผู้บริหารโรงแรมที่มีพนักงานไม่เกิน 50 คน (ขนาดเล็ก) โดยด้านการวางแผน

6) วิชุดา นาคเกื้อน (2554) ศึกษาเรื่องการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารในภาคการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs จังหวัดปทุมธานี พบว่าจำนวนพนักงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เครื่องมือบัญชีบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

กิจการที่มีจำนวนพนักงาน 51-200 คน มีการให้ความสำคัญมากกว่ากิจการที่มีจำนวนพนักงานระหว่าง 10-50 คน แตกต่างจากงานวิจัยของ (นิภาวรรณ ใจเป็น. 2557) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย โดยมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์ของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย ที่มีรูปแบบธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานทั้งหมดในปัจจุบันแตกต่างกัน พบว่าจำนวนพนักงานมีความคิดเห็นด้านการประยุกต์ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบทางการแข่งขันไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

จากผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประเภทธุรกิจ รูปแบบการจัดทะเบียน รูปแบบการลงทุน และจำนวนพนักงาน มีความแตกต่างกัน ดังนี้

1) องค์กรที่มีรูปแบบการลงทุนญี่ปุ่น 100% มีการใช้ข้อมูลการบัญชีด้านควบคุมและประเมินผลมากกว่าการลงทุนรูปแบบไทย-ญี่ปุ่น การลงทุนอื่นๆ หรือการลงทุนไทย 100%

ดังนั้นผู้ประกอบการ SMEs ไทย จึงควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนำการบริหารไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้แก่ การวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการนำข้อมูลบัญชีบริหารมาทำการควบคุมและเปรียบเทียบกับแผนที่ได้วางไว้ รวมถึงการติดตามและประเมินผลการทำงาน เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัดความก้าวหน้าขององค์กร ทำให้ทราบถึงอุปสรรคที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นการควบคุมยังเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการทำงานให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ หรือนโยบายที่กำหนดไว้ และช่วยสร้างมาตรฐานการทำงานแก่บุคลากร เป็นต้น

2) จำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน มีการใช้ข้อมูลการบัญชีด้านการวางแผนน้อยกว่า พนักงาน 51-200 คน และ จำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป ซึ่งอาจเกิดจากองค์กรที่มีขนาดเล็กและมีจำนวนคนที่จำกัดจึงให้ความสำคัญกับการบัญชีบริหารไม่มาก แต่เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านการวางแผนการทำงาน องค์กรที่มีขนาดเล็กควรมีการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารมาใช้ในการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการวางแผนการกำหนดรายรับ-รายจ่าย เพื่อช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและทำให้สามารถลดค่าใช้จ่าย SMEs ควรมีการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานปัจจุบัน เพราะผลการดำเนินงานจะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จขององค์กร ดังนั้นหากมีการวางแผนการดำเนินงานที่ดีจะช่วยให้การตัดสินใจของผู้ประกอบการ SMEs เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกและง่ายต่อการบริหารงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อจำกัดในการนำตัวแปรมาศึกษาในด้านประเพณีธุรกิจ รูปแบบการจัดทะเบียน รูปแบบการลงทุน และจำนวนพนักงาน มาศึกษาเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากการบัญชีบริหาร ซึ่งในการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารยังมีตัวแปรอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร ดังนั้นผู้วิจัยท่านใดที่สนใจศึกษา จึงควรศึกษาและทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้างประโยชน์ในการบริหารงานต่อไป

บรรณานุกรม

TNI

บรรณานุกรม

- กชกร เจริญกาญจน. (2557). **การบัญชีบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2542). **Foreign Equity Criteria for IHQ and ITC (Dep. of Business Development)**. สืบค้นเมื่อ 8 มกราคม 2561, จาก <https://mgroonline.com>.
- (2556). **พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542**. สืบค้นเมื่อ 8 มกราคม 2561, จาก [www.dbd.go.th/ewt_news.php?nid=1053& filename=law](http://www.dbd.go.th/ewt_news.php?nid=1053&filename=law).
- กรมสรรพากร. (2559). **ลักษณะ SMEs และรูปแบบของธุรกิจ**. สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2561, จาก <http://www.rd.go.th>.
- กุลชญา แวนแก้ว. (2557). **การประยุกต์ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). ศรีสะเกษ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- ณัฐริต เตชะบุญ. (2557). **ความต้องการของผู้ผลิตและส่งออกสินค้าหัตถกรรมในภาคเหนือในการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงมณี โกมารทัต; และคณะ. (2545). **การบัญชีบริหาร**. กรุงเทพฯ : แมคกรอ-ฮิลอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์ อิงค์.
- (2547). **การบัญชีบริหาร**. กรุงเทพฯ : แมคกรอ-ฮิลอินเตอร์เนชั่นแนล เอ็นเตอร์ไพรส์ อิงค์.
- นรี เหมมันต์. (2560). **ระบบบัญชีกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)**. สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2561, จาก innobiz.hu.ac.th/archives/948.
- นิพนธ์ เห็นโชคชัยชนะ; และคณะ. (2553). **การบัญชีบริหาร**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิภาวรรณ ใจเป็น. (2557). **ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการประยุกต์ใช้การบริหารเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- บินหัว เศรษฐบัตติ. (2559). **การใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เบญจมาศ อภิสิทธิ์ภิญโญ; และคณะ. (2555). **การบัญชีบริหาร**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2548). **ธุรกิจบริการตามบัญชีท้ายกฎหมายธุรกิจของคนต่างด้าว**.
สืบค้นเมื่อ 8 มกราคม 2561, จาก <https://mgronline.com>.
- มัญญชัย ชีระอนันธุ์. (2552). **ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรารณ นาคใหม่; และสมยศ อวเกียรติ. (2558). **การประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารที่มีผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจในเขตภาคกลาง**. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. 7(1) : 39-53.
- วิลยา สุธาวา. (2556). **ความต้องการของผู้บริหารโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ในการใช้ข้อมูลทางการบัญชี**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิชุดา นาคเถื่อน. (2554). **การใช้เครื่องมือหลักบัญชีบริหารในการผลิตของ SMEs จังหวัดปทุมธานี**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- วีรวรรณ ศิริพงษ์. (2559). **การใช้บัญชีบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดสงขลา**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศุภลักษณ์ สมโภช. (2558). **ความต้องการของผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตภาคเหนือต่อการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหาร**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมเจตน์ บันแก้ว. (2556). **ความต้องการใช้ข้อมูลทางการบัญชีบริหารของผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้างในอำเภอเมืองเชียงใหม่**. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมบัติ บุญประจรรณ. (2557). **การบัญชีบริหารเพื่อการจัดการมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**.
กรุงเทพฯ : กองการพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560ก). **แผนการส่งเสริม SME**

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564). สืบค้นเมื่อ 29 มกราคม 2561, จาก www.ubu.ac.th/web/files_up/03f2017052114185579.pdf.

----- (2560ข). **แผนการส่งเสริม SME ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564).** สืบค้นเมื่อ

29 มกราคม 2561, จาก [http://www.sme.go.th/upload/mod_download/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%A1%20SME%20%E0%B8%89%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%204%20\(%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.%202560-2564\).pdf](http://www.sme.go.th/upload/mod_download/%E0%B9%81%E0%B8%9C%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%A1%20SME%20%E0%B8%89%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%204%20(%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.%202560-2564).pdf).

----- (2561). **สถิติ SMEs ปี 2559.** สืบค้นเมื่อ 8 มกราคม 2561, จาก <http://www.sme.go.th>.

สุกัญญา แก่นใจ. (2559). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารและการรับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง.** การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

สุธีรา ทิพย์วิวัฒน์พจนนา. (2555). **ความสำเร็จของการปฏิบัติทางการบัญชีบริหารและผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเซรามิกในจังหวัดลำปาง.** วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. 1(1) : 65-66.

สุปราณี ศุภระเศรณี; และคณะ. (2549). **การบัญชีบริหาร (ฉบับปรับปรุงบวก MP3).** กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัจฉรา คงสมมาตย์. (2557). **การใช้ข้อมูลบัญชีบริหารเพื่อการจัดการธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตนิคมอุตสาหกรรมบ้านหว้า (ไฮเทค).** การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

อัญชลี พิพัฒน์เสริญ. (2554). **การบัญชีสำหรับผู้บริหารและผู้ที่ไม่ใช่บัญชี.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บจก.ดวงกมลสมัย.

อุษณีย์ เส็งพานิช. (2558). **การบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของ SMEs ในเขตภาคเหนือ.** วารสารการจัดการสมัยใหม่. 8(2) : 87-89.

Cronbach. (1990). **Essentials of Psychological Testing.** 5th ed. New York : Harper Collins Publishers.

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

TNI

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่ส่งผลกระทบใดๆ ต่อองค์กรและผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง ขอความกรุณาทุกท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและหากมีข้อสงสัยใดๆ ท่านสามารถสอบถามข้อมูลโดยตรงได้จากอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ควบคุมงานสารนิพนธ์ ผู้จัดทำขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน 6 ข้อ
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ	จำนวน 4 ข้อ
ส่วนที่ 3 ประโยชน์ของการบัญชีบริหาร	จำนวน 20 ข้อ

อมรศรี บุญรักษ์

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น

สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงเพียงข้อเดียว

1. ท่านทำงานเกี่ยวกับบัญชี

☐ 1.1) ใช่

☐ 1.2) ไม่ใช่

2. เพศ

☐ 2.1) ชาย

☐ 2.2) หญิง

3. อายุ

☐ 3.1) 21-30 ปี

☐ 3.2) 31-40 ปี

☐ 3.3) 41-50 ปี

☐ 3.4) 51 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

☐ 4.1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ 4.2) ระดับปริญญาตรี

☐ 4.3) ระดับปริญญาโท

☐ 4.4) ระดับปริญญาเอก

5. ตำแหน่งงาน

☐ 5.1) เจ้าของกิจการ/กรรมการผู้จัดการ

☐ 5.2) ผู้จัดการ/ผู้ช่วยผู้จัดการ

☐ 5.3) ผู้ควบคุม/ซูเปอร์ไวเซอร์

☐ 5.4) ผู้ปฏิบัติงาน

6. ระยะเวลาในการทำงาน

☐ 6.1) ไม่เกิน 1 ปี

☐ 6.2) ตั้งแต่ 1 ปี- 5 ปี

☐ 6.3) มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี

☐ 6.4) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปขององค์กรธุรกิจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงเพียงข้อเดียว

7. ประเภทธุรกิจของท่าน

☐ 7.1) การค้าส่ง

☐ 7.2) การค้าปลีก

☐ 7.3) การบริการ

☐ 7.4) อุตสาหกรรมการผลิต

8. รูปแบบการจัดทะเบียน

☐ 8.1) ห้างหุ้นส่วน/บุคคลธรรมดา

☐ 8.2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

☐ 8.3) บริษัทจำกัด

☐ 8.4) บริษัทมหาชนจำกัด

9. รูปแบบการลงทุน

☐ 9.1) ไทย 100%

☐ 9.2) ญี่ปุ่น 100%

☐ 9.3) ไทย-ญี่ปุ่น

☐ 9.4) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. จำนวนพนักงาน

☐ 10.1) น้อยกว่า 50 คน

☐ 10.2) 51-200 คน

☐ 10.3) 200 คนขึ้นไป

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงข้อเดียว โดยพิจารณาจากความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิบัติงานในองค์กรที่ท่านปฏิบัติงานมากที่สุด ทั้งนี้ในการพิจารณาแบ่งระดับความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการนำไปใช้ประโยชน์เป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารมากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารมาก
- 3 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารน้อย
- 1 หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารน้อยที่สุด

การบัญชีบริหาร	ระดับความคิดเห็น การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
11. การวางแผน					
11.1) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย					
11.2) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในอดีตเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปัจจุบัน					
11.3) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผนการประมาณการรายรับ-รายจ่าย					
11.4) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารวิเคราะห์และวางแผนการตลาด					
11.5) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวางแผนลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน					
12. การจัดองค์กรและสั่งการ					
12.1) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชา					
12.2) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย					
12.3) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ					

การบัญชีบริหาร	ระดับความคิดเห็น การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
12.4) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน					
12.5) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อกระตุ้นการทำงานของพนักงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย					
13. การควบคุมและประเมินผล					
13.1) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กร					
13.2) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ					
13.3) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนงานที่กำหนดไว้					
13.4) การประเมินความคืบหน้าของงานในระยะเวลาและความถี่ที่เหมาะสม					
13.5) การมีการแจ้งผลการประเมินผลงานแก่บุคลากรที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงาน					
14. ด้านการตัดสินใจ					
14.1) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ					
14.2) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการกำหนดราคาขาย					
14.3) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน					
14.4) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์					
14.5) การใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้					

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข.

เอกสารขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามงานวิจัยและผลแบบ
ประเมินความสอดคล้องของข้อความถามกับคำนิยามขององค์ประกอบต่าง ๆ

TNI

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学

สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักบริหาร ผลิตนักบริหาร

1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
 โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
 1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
 Telephone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/019/2560

24 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการสภามหาวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร”

เนื่องด้วย นางอมรศรี บุญรักษ์ รหัสนักศึกษา 59651007-3 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมหาบัณฑิต (Master of Japanese Business Administration MBJ.) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร” จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ โดยนำผลที่ได้ไปวางแผนผลักดันให้ธุรกิจใช้ประโยชน์จากการบัญชีบริหาร เพื่อสร้างความสำเร็จต่อไป

ดังนั้น ทางสถาบันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถามกับผู้เข้าอบรมดังต่อไปนี้

วันที่เข้าแจกแบบสอบถาม : ระหว่างวันที่ 1-15 ธันวาคม 2560

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ด้วยจักขอบพระคุณ

อย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตย์)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ดร. บุญญาดา นาสุมบูรณ์)
 อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย

(นางอมรศรี บุญรักษ์)
 นักศึกษาผู้ศึกษาวิจัย
 โทรศัพท์ 097-067-3898

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学

สร้างนวัตกรรม พัฒนาคุณภาพ สร้างนักบริหาร

1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
 โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
 1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
 Telephone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/019/2560

24 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการกองกำกับบัญชีธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม “การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร”

เนื่องด้วย นางอมรศรี บุญรักษะ รหัสนักศึกษา 59651007-3 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจญี่ปุ่นมหาบัณฑิต (Master of Japanese Business Administration MBJ.) คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลองค์กรกับประโยชน์การบัญชีบริหาร” จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการใช้ประโยชน์การบัญชีบริหารด้านการวางแผน การจัดโครงสร้างและสั่งการ การควบคุมและประเมินผล การตัดสินใจ โดยนำผลที่ได้ไปวางแผนผลักดันให้ธุรกิจใช้ประโยชน์จากการบัญชีบริหาร เพื่อสร้างความสำเร็จต่อไป

ดังนั้น ทางสถาบันจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษาดำเนินการแจกแบบสอบถามกับผู้เข้าอบรมดังต่อไปนี้

วันที่เข้าแจกแบบสอบถาม : ระหว่างวันที่ 1-15 ธันวาคม 2560

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอความอนุเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ด้วยจักขอบพระคุณ

อย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตย์)

คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

(ดร. บุญญาดา นาสุมบูรณ์)
 อาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย

(นางอมรศรี บุญรักษะ)
 นักศึกษาผู้ศึกษาวิจัย
 โทรศัพท์ 097-067-3898

ภาคผนวก ค.

ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

TNI

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนดำเนินการวิจัย โดยการตรวจสอบความตรง (Validity) ซึ่งได้ผลดังต่อไปนี้

ผลการประเมินความตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบการประเมินเชิงเนื้อหาจากการคำนวณค่า IOC (Indexes of Item Objective Congruence) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านรวมทั้งหมด 3 ท่าน ให้ความคิดเห็น โดยกำหนดระดับความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ และนำผลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาความตรง (Validity) โดยกำหนดค่าแทนความคิดเห็นดังต่อไปนี้

- ให้ค่าเป็น 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด
- ให้ค่าเป็น 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด
- ให้ค่าเป็น -1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ข้อคำถามมีความไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด

ผลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านสรุปได้ดังนี้

TNI

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์การบัญชีบริหาร

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้อง ของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการ คำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
11. การวางแผน				1.00
11.1) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	1	1	1	1.00
11.2) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารในอดีตเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในปัจจุบัน	1	1	1	1.00
11.3) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผนการประมาณการรายรับ-รายจ่าย	1	1	1	1.00
11.4) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารวิเคราะห์และวางแผนการตลาด	1	1	1	1.00
11.5) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวางแผนลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน	1	1	1	1.00
12. การจัดโครงสร้างและสั่งการ				1.00
12.1) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อมอบหมายงานให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา	1	1	1	1.00
12.2) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1.00
12.3) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ	1	1	1	1.00
12.4) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับพนักงาน	1	1	1	1.00
12.5) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อกระตุ้นการทำงานของพนักงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย	1	1	1	1.00

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้อง ของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการ คำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
13. การควบคุมและประเมินผล				1.00
13.1) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อติดตามและประเมินผลองค์กร	1	1	1	1.00
13.2) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ	1	1	1	1.00
13.3) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อประเมินผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับแผนงานที่กำหนดไว้	1	1	1	1.00
13.4) กิจการประเมินความคืบหน้าของงานในช่วงเวลาและความถี่ที่เหมาะสม	1	1	1	1.00
13.5) กิจการมีการแจ้งผลการประเมินผลงานแก่บุคลากรที่รับผิดชอบเพื่อนำไปปรับปรุงการทำงาน	1	1	1	1.00
14. ด้านการตัดสินใจ				1.00
14.1) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจ	1	1	1	1.00
14.2) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์ทางเลือกในการกำหนดราคาขาย	1	1	1	1.00
14.3) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	1	1	1	1.00
14.4) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์	1	1	1	1.00
14.5) กิจการใช้ข้อมูลการบัญชีบริหารที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้	1	1	1	1.00